

Вітання

Дорогі жителі Чортківщини!

Світле, величне свято зійшло на Україну – Воскресіння Божого Сина – Великдень! Зустріньмо його відкритим серцем, щирими помислами, духовним очищенням. Нехай завжди гостинний і працьовитий український народ, який, як і Спаситель, проходить тернисту хресну дорогу, пізнає Божу ласку і благословення. Хай у ваших душах і ваших оселях поселиться Христос, обдаровуючи вас і ваших рідних міцним здоров'ям, любов'ю, достатком, благополуччям, сімейним затишком.

Бажаю щастя й злагоди в родинях
Та благодаті Божої з небес.
І хай по всій лунає Україні:

– Христос Воскрес! – Воістину Воскрес!

Тетяна ЯБЛОНЬ,
уповноважений представник депутатської групи
«Народний Рух України» у Чортківській районній раді

Благодійність

**«Радійте всі, дорослі й діти:
«Христос Воскрес! Воістину Воскрес!»**

Під такою назвою 10 квітня у залі засідань районної ради було проведено благодійну акцію.

У переддень великих християнських свят, як-от Великдень, люди, душі котрих у тогочасі виповнюються непомірною радістю, все частіше

переймаються до своїх ближніх такими почуттями, як милосердя, добро, співчуття, співреживання... Все це побуджує творити добрі справи,

опікуватися нужденними, щоб і вони пізнали світло вітри, спричиненої Воскресінням Христовим.

Щорічно керівники району у передвеликодній час вручають подарунки (продуктові набори) дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та тим, котрі проживають у сім'ях зі складними життєвими обставинами. От і цього року всі вищепераховані юні особи району разом зі своїми опікунами зібралися у залі, щоби прийняти вітання зі святом Пасхи від голів райдержадміністрації Я.Стеця та райради В.Заліщука. Вмістими пакунки отримала кожна дитина. Громадські опікуни, котрі своїм моральним обов'язком вважали за потрібне поздоровити з величним празником Воскресіння Христового підопічних, теж вручили подарунки дітям.

Працівники служби у справах дітей РДА висловлюють вдячність усім добрим людям, які постаралися, щоби кожна дитина з кризових сімей, кожна сирота, дитина, позбавлена батьківського піклування, відчували турботу за себе, свою долю.

Оксана СВИСТУН
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

У райдержадміністрації

Минулого понеділка, 9 квітня, у малому залі засідань районної ради відбулася розширена нарада під головуванням голови райдержадміністрації Я.Стеця, за участю голови районної ради В.Заліщука, міського голови М.Вербіцького, заступників голови райдержадміністрації, керівників управлінь та відділів РДА, територіальних громад, що беруть участь у проекті «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду», та ін.

На нараду виносилися наступні питання: про стан проведення робіт із благоустрою на території району (інформували начальник відділу інфраструктури РДА П.Пустовіт, начальник відділу освіти РДА Т.Яремко, головний лікар ЦКРЛ Р.Чортківський, начальник райавтодору В.Мельник, міський голова М.Вербіцький); про хід впровадження в районі мікро-проектів Євросоюзу ПРО ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» (інформували головний спеціаліст відділу архітектури, містобудування та житлово-комунального господарства РДА Р.Гафаров); про стан виконання бюджету району за I квартал ц. р. (інформувала начальник фінуправління РДА Г.Ізвєкова).

За підсумками наради головою райдержадміністрації Я.Стецем дано доручення продовжити заходи з проведення двомісячника благоустрою, що передбачає впорядкування, приведення до належного естетичного та санітарного стану прибудинкових територій, дитячих і спортивних майданчиків, парків, скверів, інших об'єктів масового перебування та відпочинку людей; вжиття заходів щодо ліквідації несанкціонованих звалищ твердих побутових відходів на території та за межами населених пунктів району; розроблення та затвердження чітких схем організації збору та вивезення твердих побутових відходів тощо.

Статистика

Що і скільки посіяла Чортківщина

Станом на 2 квітня ц. р. господарства району, які входять до числа звітуючих (36 господарств), посіяли 8237 га ярих культур, прогнозоване завдання виконали на 31 відсоток. Цьогоріч темпи сівби значно збільшилися від минулорічних, загалом ярих культур більше у 2,4 раза. Крім того, зерновими культурами пересіяно по загіблених озимих 1065 га. Зернових і зернобобових посіяли 6902 га, у порівнянні зі станом на 1 квітня 2011 р. – на 3524 га більше (49 відсотків). На Чортківщині цукрових буряків посіяно на площі 461 га, ріпаку ярого – 450 га, однорічних трав – 37 га, посаджено картоплі 387 га.

У зв'язку з посушливою осінню, яка не дала бажаних сходів, і сильними морозами з малим снігом у районі загинуло 2335 га озимих культур, у тому числі – 560 га озимого пшениці. Поспішають аграрії провести весняне підживлення озимих і внести мінеральні добрива під посів ярих культур. Уже внесено добрив під посів сільськогосподарських культур і підживлено озимих 11022 ц (у перерахунку на 100 відсотків поживних речовин) площею 18192 га.

Весняно-польові роботи в районі тривають.

Ярослав СТАХІВ,
головний спеціаліст-економіст
управління статистики у Чортківському районі

Передвеликодній ярмарок

**І шумить, і гуде – то в Чорткові
на майдані торговиця йде**

10 квітня на центральному майдані міста за ініціативи керівництва району відбувся передвеликодній ярмарок «Великодніє розмаїття».

Хоча купівельні можливості нашого населення все мізерніють, та у передвеликодній час торговельні точки, ятки з різноманітним крамом, ринки виповнюються багатотисячним людським потоком. Численні покупці на-

магаються за найвигіднішими цінами наповнити продуктами великодній кошук. Адже усі ми намагаємося дотримуватися традицій української гостинності, коли на свята столи вгинаються від наїдків і напоїв, а кожна господиня старається здивувати гостей вишуканими яствами власного приготування. Щоби допомогти чортківчанам до Пасхи скупуватися дешево та якісно, було організовано й проведено передвеликодній ярмарок, на якому пропонували свою продукцію підприємства району. Учасниками торговиці стали: ПП «Чортківсир», «Паляниця плюс», «Тимчишин», «Чортківське райСТ», ТОВ «Чортківська племптахфабрика», «Техпродпостач», ДП «Чортківський ХХП», ПАП «Обрій», «Березіна», ЗАТ «Агропродукт», приватні підприємці І.Герчак, В.Вишинський, О.Варцімага, С.Белюх.

Поряд милували око перехожих і притягували увагу потенційних покупців майстерними виробами народні умільці Чортківщини О.Зелена, Л.Бойчун, Л.Гургач, Н.Поповська, М.Свістіль, М.Борисова, О.Пшенична, М.Бурдяк, М.Кулій, а також гість зі Скали-Подільської, директор краєз-

навчого музею Є.Кушнір. Пасхальні композиції, вишивки й ін. демонстрували працівники бібліотек-філіалів із сіл Давидківці, Мухавка, Нагірян-ка, Горішня Вигнанка, Ромашівка, Шманьківці, Антонів, Свидова, Косів, Пастуше, Сосулівка, Угринь, Переходи, Колиндяни та методисти з палацу дітей та юнацтва.

Оксана СВИСТУН
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Милосердя

**Чортківська районна організація Товариства Червоного Хреста України
Звернення**

Розрадь чужу біду, підтримай в скруті,
І руку допомоги простягни.
Кого і доля обійшла, і люди –
Ти віру у добро їм поверни...

Знак Червоного Хреста на білому фоні відомий в усіх куточках землі як символ добра і милосердя. У цій емблемі ми бачимо справжній прояв готовності допомоги кожному, хто її потребує. А їх в районі дуже багато. Це і діти без батьківського піклування, діти-сироти, хворі діти, матері-одиначки, самотні люди похилого віку, інваліди та просто зубожілі сім'ї.

З 2 квітня по 5 травня ц. р. згідно з розпорядженням голови районної державної адміністрації за № 195-ОД від 3 квітня ц. р. у районі проходитиме Всеукраїнський місячник Червоного Хреста України під гаслом «Милосер-

дя не має віку і статі. Приєднуйся до руху Червоного Хреста».

Ми звертаємося до всіх мешканців району, учнів, студентів, до всіх трудових колективів підприємств, установ, комерційних структур, приватних підприємців, банків підтримати Всеукраїнський місячник Червоного Хреста благодійними пожертвуваннями, а саме: коштами, продуктами харчування, одягом, взуттям, іграшками, медикаментами.

Наближаються Великодні свята, поділіться паскою і свяченим яйцем із бідними, і на душі вам буде легше.

У Святому Письмі сказано: «Блаженний, хто дбає про вбогого, у день нещастя Господь порятує його». Тож допоможіть їм! Хай же в нашому районі не буде забутих, покинутих, нічийних бабусь, дідусів і дітей. Доброта, ми-

лосердя, щирість, співчуття споконвіку цінувалися над усі людські якості, не втратили свої цінності й сьогодні. Нехай краплини подарованої вами доброти стануть рікою людського щастя. Щиро вдячні вам за підтримку та розуміння.

Наші реквізити:
ТБВВ № 10019/054 філія ТОВУВАТ «Ощадбанк»,
р/р 26000354102460,
код 26197193, МФО 338545,
«Колективний благодійний внесок на допомогу знедоленим».
Ми чекаємо вас за адресою:
м. Чортків, вул. Ст.Бандери, 50.
Тел. 2-37-67.

Ірина СОЛЯНИК,
голова районної організації
Товариства Червоного Хреста України

Газета Чортківського району
ГОЛОС НАРОДУ
індекс 61366
«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2800 примірників. Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net. Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради: www.chortkivrr.te.ua, а також: pressua.com. Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтеря – 2-16-06. Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. (03552) 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Прутська, 29.

Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

Істини

Очистимо душі для добра

Віддай людині крихітку себе,
За це душа поповнюється
світлом

Л.Костенко

Великодній піст наші предки вважали надзвичайним, Великим, що потребує особливої праці людини над собою, очищення від усього суєтного напередодні найвеличнішого свята року – Світлого Воскресіння Христового.

Здавна у народі великими гріхами вважалося посваритися з рідною чи сусідями, образити словом чи ділом, замислити чи заподіяти зло, вдаватися до пустих розваг, нерозумних веселощів. Натомість просили пробачення у тих, кого образили, та пробачали кривдників; намагалися бути особливо милосердними, чутливими до чужої біди, якнайбільше творити добрих справ.

Розуміючи піст як духовне й тілесне очищення, наші пращури додержували певних обмежень в

їжі. Справді, відмовившись від жирних, м'ясних страв, які потребують значних затрат енергії та часу для перетравлення, людина збереже тілесні сили. Натомість, при вживанні рослинної їжі, організм поповнюється потрібними вітамінами, мінеральними речовинами, ферментами, органічними кислотами; пришвидшуються обмінні процеси виведення хвороботворних збудників і продуктів їх життєдіяльності.

Проте очищення повинно відбуватися насамперед у наших думках. Бог заповідав кожному з нас любити один одного, допомагати, розуміти. Ми живемо з іменем Господнім на устах, проповідуємо принцип духовності, але забуваємо про лицемірство, заздрощі, злобу, недовіру, пересуди. Це не той шлях, що веде до світлого та чистого. Ми забуваємо, що добро – це протягнута рука допомоги, тепло – це крапля взаєморозуміння, а любов – це любов у всіх проявах. Ми черствіємо душею, не віримо іншим, відштов-

хуємо тих, хто просить нашої допомоги. Отож, найважливіше для людини – духовне очищення.

Проминув четвер, цей день перед Великоднем із давніх-давен українці вважали Світлим і Чистим. Саме у Чистий четвер Ісус Христос встановив Тайну Святої Євхаристії: під час Тайної вечері Спаситель обмив своїм учням ноги, показавши усім, що віра заснована на служінні, а не на владі. Існує повір'я, що в Чистий четвер до сходу Сонця ворон носить із гнізда своїх пташенят купати в річці. За традицією українці мають обмитися чистою водою та навести лад у домівках. Тож нехай кожен із нас, окрім власного помешкання, очистить і збагатить свою душу та в здоров'ї, щасті, радості, добробуті відсвяткує Світле Христове Воскресіння!

Світлана БІДНА,

викладач Чортківського державного медичного коледжу

Священнодіяство

Даруй мені, Господи, ласку покори...

Жертва Богові – дух упокорений, серця скорботного
і смиренного Бог не відкине.

12 квітня у соборі верховних апостолів Петра і Павла єпископом Бучацьким о. Дмитром Григораком, ЧСВВ, було здійснено чин омивання ніг. У дійстві брали участь дванадцять священиків Бучацької єпархії УГКЦ: старші за віком, отці-декани, священики, які служать в єпархіальному управлінні.

У Великий (його ще називають Чистим) Четвер священнослужителями-архидияконами здійснюється чин омивання ніг, як це робив Ісус дванадцятьма апостолами, що описано у Євангелії від Івана, розділ 13: «...коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати. Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив. По правді, по правді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець

же не більший від того, хто вислав його. Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо так чините!». Церква дане дійство тлумачить так: із одного боку тут відкривається зміст священнослужіння..., а з іншого – Ісус Христос виявив природу всякого служіння – служіння у Церкві, служіння у державі – і показує, що кожний той уряд, який існує... – це є уряд служіння, який вимагає упокорення перед тим, кому ти служиш.

Біблія, Псалом 50

Протосинкел Бучацької єпархії о. Володимир Заболотний пояснює, що гідність людини через пробачення, упокорення не принижується, а навпаки, лише вивершується. Через затаєння зла виростає лише твоя гордість і ти принижуєшся перед Богом у немочі духовній. «Призначення кожної влади – чи то духовної, чи державної – у служінні. Бо є народ і є ті, кому надали владу служити йому. Біда якраз у тому, що народу ніхто не служить. От у чому трагедія», – говорить о. Володимир. І, аналізуючи сьогодення, продовжує думку словами Мирослава Мариновича, одного з організаторів ініціативної групи «Перше грудня»: «Неможливо змінити це середовище, його треба розформувати і почати все спочатку – з духовності. Поки не вибачишся, не упокоришся, не схилиш свою голову, доти становища не виправити. А ми всі в гордині живем».

У проповіді до вірних, котрі того дня зібралися у соборі на Службу Божу, преосвященний владика Дмитро теж наголошував, що дорога кожного християнина – це дорога смирення, покори. Діла потрібно творити з любов'ю до ближнього, а не через корисні цілі. Символ дійства, вчиненого у Чистий Четвер, саме у служінні. Єпископ закликав задуматися: що ми робимо для ближнього свого, чи нашими вчинками керує любов, чи насправді ті владні мужі, кого призначили для служіння народу, служать йому так, як видимо, зримо (через омивання ніг) показав Своє служіння кожному з нас Господь.

«І почав умивати ноги учням...» – лінули у храмі Божому читані дияконом слова Євангелія. Владика Дмитро, знявши ризи єпископські, підперезавшись рушником й взявши в руки дзбан із водою, вклякав на коліна перед кожним зі священиків, мив та цілував стопи їхні... Бо ж сказано: хто хоче бути першим, нехай буде слугою всіх, Бог гордим противиться, а покірним дає благодать.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Передвеликодні настрої

Поруч із Христом

Благослови всіх, Ісусе милий,
Що Твоїм страстям честь віддають,
Хай Твоя жертва додасть нам сили
Пройти подібно ту земну путь.
Ісусе наш, Ти муки й страсті,
Не дай нам пропасти!

1 квітня ц. р. у селі Звиняч за сприяння отця Мирона Заяця відбулася театралізована Хресна дорога за участю релігійно-молодіжного товариства «Благовіст» із села Скородинці.

Цього року це вже не перший виступ, який організує дане товариство, але самі учасники виконали все до найменшої дрібниці так, наче вперше. Розуміючи страсті Ісуса Христа, молодь старалася дати змогу людям краще пізнати Його страждання та муки за наші гріхи. І саме це дійство допомагає усвідомити роль Господа у нашому житті. Протягом усіх стацій люди перебували поруч з Ісусом, бо їхні душі та серця піднесли до Господа, розуміючи ціну відкуплення людства. Безперечно, були дуже зворушливі моменти, адже молодь товариства «Благовіст» старалася достукатись до кожного зокрема. І їм це вдалося.

Після закінчення дійства директор будинку культури Іван Полівчук і священник Михайло Ткачук висловили щире подяку отцю Мирону і членам товариства за гарну працю і духовне збагачення мирян. А самі парафіяни були щиро вражені та дякували молоді за прекрасне виконання Хресної дороги, і найбільшою подякою були їхні сльози – усвідомлення та розуміння Ісусових мук. Правду говорять: «Краще один раз побачити, ніж сто разів почути».

Хресна дорога Спасителя світу розпочалась більше як 2 тис. років тому і триває понині, адже Господь упадав не під тягарем хреста, а через наші численні гріхи: гордість, заздрість, здирицтво, ненависть. Скільки бруду містилося в людських серцях! Ісус обмив їх своєю одвічною жертвою на Голготі.

Тетяна ПАСІЧНИК,
с. Звиняч

Сила віри

Духовність – храм душі людської

У селі Бичківці, в каплиці Преображення Господнього, за ініціативою параха УГКЦ о. Івана Мельника 30-31 березня ц. р. уперше відбулися реколекції, які проводив о. Мирослав Думич.

Ці духовні науки, які проводив із ласки Божої о. Мирослав, стали для усіх присутніх навчальними та корисними щодо спасіння душ наших. Пояснюючи, що таке молитва, якою вона повинна бути, отець наголосив, яку важливу роль відіграє молитва і піст у житті кожної людини. Також у цій духовній розмові о. Мирослав розповів про життя та діяльність блаженних нашого краю, зокрема В.Байрака, Г.Хомішина.

Наша, на жаль, ще маленька громада складає щире подяку Господу Богу, Матері Божій, реколектанту о. Мирославу Думичу та пароху нашій громаді о. Івану Мельнику за спільну молитву та посіяне оте зерно: правди, добра і любові, яке, ми надіємося, з ласки Божої у свій час щедро проросте і помножить свої плоди.

Ганна ПОЛІВЧУК,
бібліотекар, с. Бичківці

Оригінально

Диво-писанка

Біля духовно-культурного комплексу «Ангел з хрестом» на подвір'ї Чортківського педагогічного училища імені Олександра Барвінського почесне місце зайняла Великодня писанка (розміром у людський ріст), яку з любов'ю до Бога і повагою до українських національних традицій встановили студенти і працівники училища.

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

На святкову розмову

Іван МАТІЄШИН: «Моє серце і душа завжди прагнуть робити добро»

Життєва дорога Івана Матієшина (на знімку) – це шлях українського патріота, котрий може слугувати еталоном для співвітчизників. Не випадково його повсякденне кредо «Моє сьогодні – це справджені мрії родом із Тернопілля». Для тернопільця Іван Семенович відомий своєю благодійницькою діяльністю, зокрема допомогою у поповненні та відродженні бібліотечних фондів, історичних пам'яток і духовних святинь, проведенням різноманітних культурно-мистецьких фестивалів. У сьогоднішньому інтерв'ю Іван Матієшин поділився з читачами «Голосу народу» про свої традиції святкування Великодня.

– Як Ви, Іване Семеновичу, святкуєте Великдень?

– Із дитинства Великдень для мене – світле свято. Мама дуже добре пекла паски, дуже смачні. Це ціле мистецтво, я вважаю. Цьому треба вчитися, щоби випічка вийшла такою, як треба.

Я завжди намагаюся святкувати з родиною на батьківщині – на Тернопільщині, тут, де народилися мої батьки. Бо для мене сім'я і Батьківщина, як би це пафосно не звучало, – це те, заради чого я із задоволенням і щастям уранці прокидаюся, живу, працюю, досягаю успіхів і прагну стати кращим.

– Розкажіть про своє дитинство. Які спогади із нього про Великодне свято у Вас залишилися?

– Моїх батьків ще дітьми разом із сім'ями було вивезено з Тернопільської області до Крайньої Півночі. Обидвоє – і мама, і тато – родом із села Пилатківці Борщівського району.

В ті важкі радянські часи подібна доля спіткала багато українських сімей. Ганебне тавро «ворога народу» навішували на

ка крашанок, якими обмінювалися з тими, з ким віталися: «Христос Воскрес!». Моя бабуся зберігала свячені крашанки з року в рік, бо вірила, що як трапилася б пожежа, то перекидаючи їх через вогонь, можна було її загасити. Як тільки приходили з церкви, то перше вносили в хату кошик зі свяченим, а пізніше намазували свяченим салом губи, ніс і усе обличчя, щоби улітку не боліли і не тріскалися від вітру та сонця.

– У чому Ви вбачаєте свою місію, своє призначення в житті?

– Після закінчення Дрогобицького нафтового технікуму я за направленням поїхав працювати до Тюменської області. Одночасно навчався на заочному відділенні Івано-Франківського інституту нафти і газу, який закінчив у 1977 році, отримавши диплом гірничого інженера.

Вже понад 40 років працюю в Тюменській області за фахом. З 1992 року почав займатися приватним бізнесом, створивши нафтову компанію «Красноленінськнафтогаз». Ця назва не має ніякого відношення до комуністичного минулого. Красноленінськ – це назва території, де

читися до збереження нашої самобутньої історії. Заради молодого покоління, яке повинно знати, які традиції шанували та як жили наші діди-прадіди. Тому в 2008 році я заснував Всеукраїнський благодійний фонд «Україна – Свята Родина».

– Власне, ми й хотіли поговорити про Вашу благодійність. Адже Ви, Іване Семеновичу, знаний у країні меценат.

– Так, до заснування Благодійного фонду мене підштовхнули часті поїздки Україною – адже я ніколи не поривав зв'язок із Батьківщиною. Під час таких поїздок я, на жаль, спостеріг, що у нас існує величезна кількість духовних, історичних і культурних пам'яток, які необхідно рятувати.

Ось і Тернопільщина – край, наділений Божою благодаттю. Тут збереглося чи не найбільше в Україні пам'яток сакрального мистецтва. Однак наші духовні святині потребують термінової реконструкції, аби не зникли з лиця землі.

До прикладу, в одному лише рідному мені Борщівському районі знаходяться руїни замку XVII століття – в селі Висічка; руїни замку, датованого 1650-м роком, у селі Кривче, а ще – замок XVI століття в селі Кудринці! А Львівська та Кам'янецька брами, датовані 1692-м роком, у селі Окопи! Також у руїнах лежить замковий палац і замкова башта XVI ст. у Скалі-Подільській. Скажіть, чи десь в Україні ще є стільки пам'яток історії лише в одному районі!

Гадаю, з місцевою владою ми будемо разом думати, як не допустити, щоби ці пам'ятки зникли зовсім. Наша історія, багата культура мають залишитися для прийдешніх поколінь.

До речі, за підтримки нашого Фонду завершується відбудова однієї з унікальних святинь Полтавщини – Горбанівської церкви. За легендою, селище Горбанівка виникло на місці, де козак Горбан випадково знайшов у траві Образ Богоматері. Думаю, і на Тернопільщині Фонд допоможе відреставрувати і відбудувати древні пам'ятки архітектурних перлин краю.

А ще нашим Фондом здійснено видання безперебільшення видатної пам'ятки української державної думки – «Конституції Пилипа Орлика». Це документ, який засвідчив існування Української держави ще в 1710 році – дата написання Пилипом Орликом цього, я б сказав – маніфесту українців. Видання, здійснене нами українською та латинською мовами, ми передали до бібліотек і вищих навчальних закладів по всій країні.

– Тернопільцям запам'яталося свято, організоване Вашим Фондом – другий етап Фестивалю мистецтв, який з успіхом пройшов у лютому в Палаці культури імені Леся Курбаса. Розкажіть, будь ласка, чим взагалі займається Благодійний фонд – що вже вдалося зробити, що у планах?

– Звісно, особливою нашою гордістю став Всеукраїнський фестиваль мистецтв, який стартував минулого року в жовтні у Національному палаці культури «Україна», а в лютому цього року пройшов у Тернополі.

Дійство, яке відбулося у Національному палаці мистецтв «Україна», й називалося «На землі ми – велика родина», було присвячене 20-й річниці Незалежності нашої Держави. Цей фестиваль, без перебільшення, став справжнім святом українського духу, талановитого українства.

До палацу «Україна» з'їхалося тоді понад три тисячі гостей зі всієї країни, у дійстві взяли участь більш ніж 70 професійних та аматорських фольклорних колективів і виконавців, а з корифеїв виступили Національний хор ім. Г.Верьовки та Національний ансамбль танцю ім. П.Вірьовки. Я гордий, що наш фестиваль відвідали численні представники дипломатичного корпусу України: повноважні послы Бельгії, Вірменії, Єгипту, Індії, Іраку, Канади, Кувейту, Мексики, Сирії, Сербії, Угорщини, Хорватії, співробітники авторитетних міжнародних організацій.

Така увага до нашої роботи, до пропа-

гування української самобутньої культури підштовхнула нас до думки, що Фестиваль має пройти всіма містами України. Звичайно, не випадково, що другий етап Фестивалю відбувся у Тернополі, на мой батьківщині, й пройшов не менш барвисто й урочисто, ніж у столиці.

Зараз ми вже розпочали підготовку до третього етапу Фестивалю, який запланували провести влітку в Криму.

– Окрім культури, я знаю, Ви, Іване Семеновичу, опікуєтесь спортом...

– Так, я очолюю гандбольний клуб «Динамо-Полтава», є головою Полтавської обласної громадської організації «Гандбольний клуб «Динамо-Полтава». У минулому спортивному сезоні наша команда, без перебільшення, вийшла на світовий рівень. Сезон 2010-2011 рр. був для нас дуже складним: буквально на марші довелося залучити нових гравців, вибудувати наступальну тактику. Однак стрімкий злет із передостаннього на друге місце у турнірній таблиці гандбольної суперліги України став можливим насамперед завдяки максимальній віддачі гравців і тренерів, нашій спільній кропіткій роботі на єдину мету...

А взагалі я хочу зазначити, що Україна має великий спортивний потенціал. Окрім того, спорт – це не лише змагання професійних спортсменів. Спорт – це формування здорового способу життя в усіх українців, особливо – у молодого покоління. Власне, саме на це я спрямовую усі свої зусилля – наша нація має бути здоровою і духовно, і фізично...

– Що Ви, Іване Семеновичу, хотіли б побажати нашим читачам?

– Бажаю усім добрим людям отримати на Великодні свята щось світле, тепле, приємне. Нехай у кожного буде можливість відчути себе маленькою дитиною, аби безмежно радіти цьому святу, забути про щоденні клопоти і турботи. Хочеться, щоби кожен із вас почував себе щасливим, щоби у кожного на Великодні «виросли крила».

Усім вам, дорогі читачі, бажаю душевної чистоти і гармонії, миру та спокою в сімейних оселях. Нехай Чудо Воскресіння Христового надихає нас на добрі та праведні справи. Нехай цей Великий День дарує усім вам щастя, здоров'я, любов і непохитну віру в кращий завтрашній день!

– Дякую, Іване Семеновичу, за цікаву, змістовну розмову.

– І вам спасибі.

Наш кор.

На знімку внизу: Іван Матієшин з учасниками Всеукраїнського фестивалю мистецтв «На землі ми – велика родина» у Національному палаці мистецтв «Україна», жовтень 2011 р.

кожного господаря, який жив у охайному будинку, обробляв землю та мав у господарстві декілька корів. Тоді для таких був один шлях – Сибір. Але ці випробування не завадили долі розпорядитись так, щоби тато з мамою познайомились саме на Півночі, одружились і народили шістьох дітей (важко згадувати, але дві мої сестри померли через хвороби ще зовсім маленькими). Ось чому я народився в селищі Пасьва Архангельської області.

В Україну наша сім'я повернулася у часи «хрущовської відлиги», в шістдесятих. Мені на той час виповнилося десять років – я був найстаршим серед дітей.

Пам'ятаю, як у день святкування Великодня дзвони церков лунали з усіх кінців села і народ рухався до церкви. Хто пішки, а хто й возом. Дітей також брали із собою, вдома ніхто не залишався.

Тоді у селах України парубочтво мало звичай – у ніч під Великдень розпалювали вогнище. Вогонь розпалювали десь на горбі за селом або на майдані біля церкви, щоби його було видно звідусіль, а ще краще – щоби бачили і в сусідніх селах. Для цього вогню вважалися добрим зрізати в лісі або в леваді сухий дуб чи суху вербу – «бо в сухому дереві нечиста сила ховається».

А йдучи до церкви, кожний дорослий, чоловік або жінка, брали із собою по кіль-

розташовані родовища. З початку заснування компанія займається наданням сервісних послуг із будівництва й обслуговування нафтових і газових родовищ. Близько 10 відсотків діяльності припадає на власний видобуток нафти.

Майже 80 відсотків робітників – українці, які працюють за вахтовим методом, згідно з російським та українським законодавством усі мають ліцензії на роботу в Росії.

Моє серце і душа завжди прагнуть робити добро, допомагати людям, своїм землякам – приносити хоч якусь користь і радість в їхньому нелегкому житті. Я переконаний, що це може робити кожна людина, якщо лише захоче. Інколи не тільки коштами можна допомогти, а й просто розмовою, розумінням, співчуттям.

– Вас було нагороджено почесною відзнакою «Свята Софія» за особистий внесок у відродження національної науки, культури та духовності. Як Ви починали свою благодійну діяльність?

– Я шаную українську культуру, духовні та культурні цінності. Й тому, коли я зрозумів, у якому занедбаному стані знаходиться більшість визначних пам'яток культури й архітектури України, старовинних церков, я поставив собі за мету долу-

СВІТЛИЦЯ

У світанні й ранку, на чаші євораєа і наїєа,
Міа ієнаїєа, рбсеаїоіа аїу саїмєу

Під образами

А в церкві так велично, світло буде, заграють дзвони із церковних веж

Мине кілька років – і сонце купатиме в лагідних променях золочінь куполів церкви, що тільки проростає з освяченої Божою Ласкою землі. То – одразу за автобусною зупинкою, у парку с. Шманьківчики. «Греко-католицька громада села так вирішила, оскільки тимчасова каплиця побіля будівлі Колиндянського лісництва за два десятки літ вже відслужила своє», – пояснює Шманьківчицький сільський голова Віталій Гіль. Майбутній храм, як і УПЦ КП, теж носитиме ім'я св. Великомученика Юрія, бо він вважається покровителем села. 18 березня Хрестопоклінної неділі освячено перший камінь – очолював посвяту декан Пробижнянського де-

канату о. Зеновій Пасічник у співслужінні з парохом о.-мітратом Іваном Сеньківим, о. Богданом Недільським і дияконом Романом Герасимівим. А нині тривають роботи по завершеному будівництві фундаменту. Отець Іван, під чийм духовним керівництвом споруджується церква, й від імені парафіяльної ради теж охоче перелічує благодійників, що добровільно долучаються до такого богоугодного діла: директорів Чортківських племптахофабрики Романа Кузя та цукрового заводу Валерія Медвідя, приватного підприємця Петра Бровка, Білівського сільського голову Володимира Шматка, директора Бурдяківського спецкар'єру Володимира Джоса,

голову правління ВАТ «Чортківське племпідприємство» Григорія Горячого, лісничого Колиндянського лісництва Володимира Чегуса, депутата районної ради Миколу Слоту. А поміж шманьківчичан виокремлює зусилля виконроба будови Івана Торончука, представників православної громади Василя Зозуляка, Володимира Кліма, Романа Семенюка, вихідців зі села Сергія Добошука, Андрія Черкасова, Петра Василюка. І насамкінець зауважує: якщо хтось і зі сторони матиме намір долучитися до будови храму в якийсь спосіб, його лепта не буде не помічена Всевишнім, а винагороджена молитвами мешканців села – нинішніми та майбутніми.

Покуття

Воскресіння – то велика радість, благодать Господня навесні

Ще від початку Великого посту обійстями базарівчан «мандрює» старовинна дерев'яна фігурка Матері Божої. Мабуть, перст Божий відгорнув саму завісу часу й допоміг комусь з церковного братства видобути поміж старих сховків на дзвіниці ту давню різьблену (заввишки до 70 см) й намолену сотнями уст фігурку. Отець-парох Базар-

ської церкви Покрови Матері Божої Ігор Ракочий зауважує, що фігурку, котрій, мабуть, понад 100 літ, зумисне не вдавалися реставрувати, бо в цьому, властиво, її сила. Матінка Божа переходить з хати в хату і щовечора у кожній з домівок відправляється Служба Божа в наміренні на духовний розвиток родини. Спільна молитва зворушує лю-

дей і спонукає до перемін – самих у собі та в навколишньому житті. А особливо в часі очікування Господнього Воскресіння. Як додає Базарський сільський голова Ярослав Гузік, фігурка вже обходить другу вулицю, а ще на неї дочікуються вісім інших. Досі не траплялося, щоби хтось зі селян упустив таку Богородичну ласку.

Обрус

Хай в кошик вам ляжуть баранчик і паска, шматочок сальця, запашная ковбаска

Над будь-яким галицьким селом у самісінкий переддень Світлої Пасхи звабливо в'юнилося пахощі здобити та вудженки. А що вже над Улашківцями чи Сосулівкою – то й поготів. Бо села ті здавна уславлені добрими газдинями та газдами. Улашківський сільський голова Ольга Дмитрук і не приховує гордості, охоче виокремлює з-поміж того гурту імена Марії Осадци – неперевершеної майстрині з випічки житнього хліба за прадавніми, ще бабусиними рецептами, у кошиках, на дні в печі. І різноманітні пироги їй «скоряються», й торти. Не відстають у майстерності й молодші посестри п. Марії по «цеху» – Володимира Закревська, Марія Мор-

жинська, Дарія Буковська. Останній з того списку – короваї аж з Тернополья замовляють: на весілля, різні родинні заботи. А що вже всілякі тістечка, перекладинці творять їх умілі руки! Поміж масарів, тобто творців м'ясних виробів, Улашківський вїт тільки-но й спромоглася назвати Мар'яна Сендзюка, та й то віднесла його до сосулівських, бо дружина майстра звідтіля. І додала: «Поспитайте про умільців масарського ремесла у Сосулівського сільського голову, то – його вотчина». Богдан Бегма й не відмовився, перелічив: а що ж, є такі – Михайло Наконечний, Василь Прондюк. Ковбаси, вудженки – то їх «стихія», добре знана на всю

округу. А перейняли те ремесло, запозичили на сусідній Борщівщині. І до рідної місцини принесли.

Бамбетель

Відчиняймо воротонька, гостоньків вітаймо, «Христос Воскрес!» усі разом мерщій заспіваймо

Великодня радість лучить в єдиному пориві рідні серця. Тож і повніться отчий дім многоголоссям усіх, кого свого часу вигойдав-виголісав. Щасливі ті стіни, котрі зберуть до купи великі та дружні сімейства. Такі, приміром, як родина Муликів у Джурині. Секретар тамтешньої сільської ради Любов Дмитровська без жодних вагань виокремлює її, цю родину, поміж п'ятнадцяти багатодітних. Однак про ті – трохи пе-

регодом. А Мулики, Ганна Володимирівна та Богдан Васильович, зростили дев'ятеро дітей – п'ятеро синів і четверо доньок. Шістьох уже й подружили, а троє молодші – Мишко, Олег та Галина – ще побіля них. Та в свята за змогою простують-квапляються ті пружні галузки роду до рідного порога з близького Чорткова, із Заліщанщини та Івано-Франківська. І тоді добротний, просторий дім на вулиці Буцацькій по він-

ця виповнюється добротою, ласкою та вдячністю. А поміж 15-ти джуринських багатодітних сімейств у одному виховуються (виховалися) восьмеро спадкоємців роду, ще в одному – п'ятеро. Інші мають по троє дітей. Секретар сільради не без гордості називає імена багатодітних, а через це й поважаних матерів – Ольги Брийовської, Олени Прокопенко, Ганни Дядів, Вікторії Цепенди, Галини Конопельник.

Скриня

Прикотилась писаночка до нас у гостину

Писанки. Скільки радості та позитиву несе це слово! Писанки – то безцінний скарб, видобутий зі сховку-скрині наших бабусь. Писанки – це заряд сонячних енергій, який струменіє з мініатюрних шедеврів, даруючи любов і добро. А зі слів Ольги Грудзінської, бібліотекаря з с. Пастуше, ко-

тра ділиться щемною новиною про свято писанки, струменить аж відчутне тепло замилування вічним оберегом нашого роду. Те свято, розповідає, влаштувала голова лемківського осередку Ганна Галайда у кімнаті музею, що діє при сільській книгозбірні. Звісно, про писанку можна мовити (і мовиться!) чимало щирих, зворушливих слів. Однак достоту віддано ціниться те маленьке диво, створене власноруч. Недарма ж писанки влучно нарекли рукотворними зародками щастя. Їх і творили в часі свята сільські майстрині Надія Гайдук, Галина Галайда, Тамара Вуздеревич, Ганна Гундертало, Надія Боршняк, Ганна Дмитраш. А отримували той майстер-клас і самі долучалися до розпису писанок молодші учасники дійства – Володя Галайда, Тарас Музичка, Оксанка та Віка Вуздеревичі, Катруся Задоровська, Софія Кузяк, Таня Сорока, Петро Лукійчук.

Куферок

Явилась милість нам Господня

«Христос Воскрес!» – співають небеса.
«Христос Воскрес!» – радіє вся земля.
«Христос Воскрес!» – щечебче пташка в гаю.
«Христос Воскрес!» – усюди й скрізь лунає.
«Христос Воскрес!» – шумлять ліси і море.
«Христос Воскрес!» – зі сну збудилось поле.
«Христос Воскрес!» – і світить сонце ясно.
«Христос Воскрес!» – і на душі прекрасно.
«Христос Воскрес!» – все навкруги розквітло.
«Христос Воскрес!» – скрізь радісно й привітно.
«Христос Воскрес!» – природа розквітає
І все живе у ній Ісуса прославляє!

Марія ТОРКІТ,
м. Чортків

Ось кошики із рушниками
Несуть до церкви із пасками.
Святково свічки засвітилися
І всі частунки освятилися!

Ведуча сторінки Анна БЛАЖЕНКО
Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ

Крик душі

Яка ціна двох гривень?

Я добиралася на роботу щодня громадським транспортом, бо живу у центрі міста, а школа в іншому мікрорайоні. Часто спостерігала сварки шоферів за стоянку, пасажирів, але такого випадку, який стався зі мною, не побажала би і ворогові.

У понеділок, 9 квітня ц. р., я стояла на зупинці у центрі міста навпроти магазину «Меблі», коли під'їхав рейсовий автобус. Він зупинився, я підбігла, щоб зайти, коли ззаду впритул під'їхав інший автобус і я опиняюся між двома великими бусами так, що вийти не можу.

Шофери почали сварку, відкривши вікна своїх автомобілів, бо дверей відкрити неможливо. Я з хворим серцем від страху не можу обізватися і молю Бога, щоби вивільнитися з «транспортного полону».

До школи я їхала ридуючи і не знала, хто мене у такому випадку міг би захистити.

А дорогою до приміщення школи думала – яка ціна двох гривень? Це ціна життя!

Ольга РАДКО,
м. Чортків

Стурбовано

А як же без листонош?

У коридорах на підвіконнях багатоповерхівок, у поштових скриньках кур'єри з різних фірм постійно залишають листівки з усіма рекламами, повідомленнями.

Мене зацікавила листівка адміністрації Тернопільської дирекції УДППЗ «Укрпошта», в якій мова ведеться про доцільність існування в найближчому майбутньому такої важливої для суспільства професії як листоноша.

Але ж, як у селі, так і у місті, пенсіонерам доволі старшого віку, особливо самотнім, аж ніяк не обійтися без послуг і допомоги листоноші. Сучасне життя багате на різноманітні сюрпризи техніки, і саме такі несподіванки не надто тішать пенсіонерів, бо що й казати – куди стареньким до причуд техніки, які важкодоступні людям старшого віку. Пенсії, преса, оплата за комунальні послуги – з усім допомагають розібратися літнім людям саме листоноші та виконують це із задоволенням. То як же без листонош?!

Ірина ГРИЦЕВИЧ,
м. Чортків

Думка з приводу

Чому ми так збайдужіли?

На початку незалежності України в центрі міста були встановлені інформаційні дошки, що висвітлювали події, які в нас відбуваються. Подавалися інформації від Народного Руху України, Української Республіканської партії, і була гарна дошка від Організації Українських Націоналістів, де повідомлялося щось цікаве. На тому місці почали будувати, тож дошка заважала. Але ж її можна було перенести через дорогу і встановити там, де досить гарне місце. Проте голова районної організації КУН Іван Віват погодився перенести ту дошку в такий закуток, де їй не місце. Тоді панувало патріотичне піднесення, а тепер ми чомусь всі вуха опустили, так ніби всі демократи вимерли.

Місцева преса висвітлює події в районі, але ж відбуваються події в державі, які описують «Шлях перемоги», «Нація і держава», «Свобода» Олега Тягнибока. Можна було б вивішувати номери цих видань на дошку. Залишилася дошка від Республіканської партії, і та в занедбаному стані, ніхто на неї не звертає увагу, бо там вивішуються всілякі оголошення – нікому нею зайнятися. Антиукраїнські сили захопили владу і почали наступ на все українське. Хочуть відібрати у нас мову, змінити історію, зневажають наших героїв, що борилися за незалежну Україну. Переслідують патріотів, які продовжують боротися за Україну, шантажують, б'ють, саджають в тюрми, словом, хочуть нас залякати, щоб ми не піднімали голови, і перетворити на слухняних рабів. Та нам не личить падати духом, а таки добиватися свого – адже нас більшість і ми на своїй, Богом даній землі. Наближаються вибори і ми мусимо відкинути всі амбіції на гетьманство, а згуртуватися в одне ціле й не допустити, щоб наші голоси на виборах продавалися за 50 чи 100 грн. Якщо будемо єдині, обов'язково переможемо, тоді можна сподіватися очікуваних перемін.

Євген ФЕДОРЦІВ,
учасник
національно-визвольних змагань

ДЕКЛАРУЙ. УКРАЇНУ БУДУЙ!

Задекларуйте свої доходи до 1 травня

Пенсійний фонд інформує

Як набути страхового стажу членам фермерських і особистих селянських господарств, які не підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню

Документи для укладення договору

Для того, щоб оформити добровільну сплату єдиного соціального внеску, члени фермерських та особистих селянських господарств подають в органи Пенсійного фонду за місцем проживання такі документи: заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, в якій зазначають, у якому виді загальнообов'язкового державного соціального страхування вони бажають брати участь; документ, що підтверджує їхнє членство в такому господарстві; копії таких документів – довідки про присвоєння ідентифікаційного номера (за наявності); трудової книжки (за наявності); документа, що посвідчує особу.

З особою, що подала заяву про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, після перевірки викладених у заяві відомостей орган Пенсійного фонду України не пізніше як через 30 календарних днів із дня отримання заяви укладає договір про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування. Договір про добровільну участь набуває чинності з дня його підписання.

Добровільна участь у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні передбачається на строк, зазначений у договорі, але не менше одного року.

Коли договір не укладається

Орган Пенсійного фонду відмовляє в укладенні договору про добровіль-

ну участь у разі, якщо особа: підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню з того ж виду страхування, який вона обрала для добровільної участі; подала неповні або недостовірні відомості; раніше уклала договір про добровільну участь, дію якого не припинено або за яким не виконано передбачені договором умови; бажає укласти договір на термін менше як один рік. В інших випадках відмова щодо укладення договору про добровільну участь неможлива.

Розмір єдиного внеску

Для членів фермерського та особистого селянського господарства розмір єдиного внеску становить: у загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванні – 33,2 відсотка, у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні на випадок безробіття – 1,5, у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, – 1,9, у загальнообов'язковому державному соціальному страхуванні від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, що спричинили втрату працездатності, – 1,51 відсотка від суми, яку такий платник визначає самостійно, але не більше за максимальну величину бази нарахування єдиного внеску, які встановлені законом.

Максимальна величина бази нарахування єдиного внеску дорівнює 17 розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою

за розмір мінімального страхового внеску за кожну особу. Мінімальний страховий внесок – це сума єдиного внеску, яку визначають розрахунково як добуток мінімального розміру заробітної плати і розміру внеску, встановленого в законі на місяць, за який нараховують заробітну плату (дохід), і підлягає сплаті щомісяця.

Якщо зазначені особи виявили бажання брати участь у всіх видах загальнообов'язкового державного соціального страхування, єдиний внесок устанавлюється у розмірі 38,11 відсотка.

Члени фермерських та особистих селянських господарств, котрі уклали договір про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, сплачують єдиний внесок щомісяця у розмірі, який визначено в договорі, за кожний місяць до 20 числа місяця, наступного за місяцем, за який його сплачують.

Сплачені суми єдиного внеску у разі дострокового розірвання договору про добровільну участь поверненню не підлягають.

Для довідки

Мінімальний страховий внесок у загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванні:

з 1 січня – 356,24 грн.; з 1 квітня – 363,21; з 1 липня – 365,86; з 1 жовтня – 371,18; з 1 грудня – 376,49 грн.

Лорітта БОБАК,
перший заступник начальника
управління ПФУ
у Чортківському районі

Про це говорять

Синиця в жмені...

Нещодавно Ощадбанк інформував про те, що відповідно до доручення Президента України В.Януковича розпочинається підготовча робота для проведення компенсаційних виплат вкладникам Сбербанку колишнього СРСР, тим, які у 2008 році не отримали заборгованості.

Пам'ятається нестримний бум у 2008 році з виплатою грошей вкладникам Ощадбанку (колишнього Радянського Союзу), який заборгував чималі суми. У згаданому році (до речі, виплати проводились за ініціативи Уряду Ю.Тимошенка) виплачувалось, і це був справжнісінький ажіотаж, лише по 1 тис. грн., хоча вкладники мали по кілька, а то й – кільканадцять тисяч карбованців, але тишилися українці й тому мізеру, мовляв, якщо не журавель у небі, то хоч синиця в жмені... Та, варто наголосити, не всі тишилися. Хто шустріший та більш витривалий, той вистоював удень і вночі в чергах біля відділень Ощадбанку і все-таки отримав довгоочікувану тисячу. А решта?..

Й знову ж таки виплачуватиметься по 1 тис. грн., але, може, тепер крига скресла і простий люд не вистоюватиме у безкінечних чергах, а може... Виникає безліч запитань, котрі спробуємо розяснити за інформацією сайту Ощадбанку.

Отож, до уваги вкладників Ощадбанку колишнього СРСР! Із 2 квітня ц. р. стартував перший етап роботи щодо компенсаційних виплат, тобто – актуалізація усіх необхідних даних вкладників. Претендентів на отримання тисячі, котрі у визначений термін часу повинні зареєструватися, представити в банк усі необхідні документи, розподілили за віковими групами.

Визначено такий порядок отримання інформації про місце і час актуалізації даних для вкладників, яким на 1 січня 2012 р. виповнилося:

80 років і більше –

з 2 по 20 квітня ц. р.;

70 – 79 років –

з 21 квітня по 20 травня ц. р.;

60 – 69 років –

з 21 травня по 20 червня ц. р.;

50 – 59 років –

з 21 червня по 20 липня ц. р.;

до 50 років – з 21 липня ц. р.

Для визначення часу й адреси уста-

нови, де проводитиметься актуалізація, вкладнику потрібно виконати **одну з таких дій:**

– заповнити спеціальну форму в розділі «Інформація для вкладників Сбербанку колишнього СРСР» на сайті Ощадбанку;

– зателефонувати на «гарячу телефонну лінію» і дочекатися з'єднання з оператором;

– зателефонувати на «гарячу телефонну лінію» та отримати інформацію за допомогою автовідповідача.

Номери телефонів «гарячої лінії»: 044-364-21-21 (за тарифами Укртелекому) або 0-800-212-000 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів по Україні). Лінія працюватиме з 9-ї по 18 год. без вихідних із 2 квітня ц. р.

Наступний етап – відвідування вкладником установи банку, при собі необхідно мати такі документи: паспорт громадянина України та ксерокопії сторінок паспорта, які містять прізвище, ім'я, по батькові, дату народження, серію та номер паспорта, дату видачі та найменування органу, що його видав, відмітку про місце реєстрації, відмітку про право здійснювати платежі без ідентифікаційного номера (за наявності); довідку про присвоєння ідентифікаційного номера та її ксерокопію (не надається у разі наявності в паспорті відмітки про право здійснювати платежі без ідентифікаційного номера); ошадні книжки за компенсаційним(и) рахунком(ками).

Компенсаційні виплати планують розпочати в червні ц. р. Після проведення актуалізації в установі Ощадбанку вкладнику буде повідомлено місце і час отримання компенсаційних коштів. Зверніть увагу (!), порядок актуалізації не впливає на порядок виплат.

Ось те, що нам вдалося дізнатися з різних інформаційних джерел. Тепер залишається вірити, що все відбувається у запланованому порядку, з чіткістю і точністю. Телефонуйте на «гарячу телефонну лінію» та дізнавайтеся детальніше про факти даної справи.

Тетяна ЛЯКУШ

АКЦІЯ! ВИГРАЙ ПОГАШЕННЯ КРЕДИТУ!

ГРОШІ В КРЕДИТ
ГОТІВКОЮ ДО 6000 ГРН.

з мінімальним пакетом документів без застави та поручителів

Platinum Bank®

050 359-49-32
095 281-94-16
095 287-65-47

Вартість дзвінків відповідно до тарифів вашого оператора зв'язку.

platinumbank.com.ua
0-800-308-308

Дзвінки зі стаціонарних телефонів по території України безкоштовно. З мобільних – за тарифами мобільного оператора. Акція діє з 01.03.2012 по 31.05.2012 в усіх точках продажу кредитів Публічного акціонерного товариства «Платинум Банк» на території України. Згідно з Правилами погашення 100 кредитів, оформлених у період акції буде розіграно погашення 100 кредитів, оформлених у період акції у таких точках продажу.

Ліцензія НБУ № 217 від 20.10.2011

16 квітня
ПОНЕДІЛОК

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.10 Д/ф "Скарби Цариці Єлени"
07.10 7 чудес України
07.35 Сільський час
08.00 Укравтокоонтинент
08.20 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00 Підсумки тижня
09.40 Доки батьки сплять
10.05 Життя неповторний сюжет
11.50 Шеф-кухар країни
12.50 Вікно до Америки
13.25 Х/ф «Михайло Ломоносов»
14.55 Ювілейний вечір
17.45 Наше Євро
18.10, 20.15 Футбольний код
18.25 Футбол. "Зоря" – "Шахтар"
20.30 Сільрада
20.45 Про виплати компенсацій вкладникам Ощадбанку СРСР
21.00 Підсумки дня
21.10 Плюс-мінус
21.20 Привітання від дуету "Кролики"
22.20 Жарт з В.Моїсеєнком та В.Данильцем
23.05 Святковий концерт

1+1

06.00 Х/ф "Зроблено в СРСР"
12.15 Х/ф "Зроблено в СРСР"
19.30 ТСН
20.15 «Принци бажають познайомитися»
21.25 Х/ф "Лицар дня"
23.30 Шоу Вечірній Ургант
23.55 Х/ф "Зроблено в СРСР"

ІНТЕР ІНТЕР

07.20 Х/ф "Самотнім надається гуртожиток"
09.05 Т/с "Скринька Пандори"
12.45 Х/ф "Титанік"
14.40 Х/ф "Не могу сказати "Прощай"
16.30 Чекай мене
18.10 Т/с "Кровиношка"
19.00 Серце підкаже
20.00 Подробіці
20.30 Вечірній квартал
22.25 Т/с "Правила викрадення"
00.35 Х/ф "Піп"

17 квітня
ВІВТОРОК

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.40 Тема дня
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00, 21.00 Підсумки дня
09.15 Про головне
09.40 Світло
10.05 Легко бути жінкою
11.00 В гостях у Д.Гордона
11.50, 15.20 Euronews
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.50 Хай щастить
13.05 Темний силует
13.35, 15.45 Х/ф «Михайло Ломоносов»
15.15 Діловий світ
18.55 221. Екстрений виклик. Тиждень
19.50 Весняний жарт
20.20 Афтершок
20.50 Про виплати компенсацій вкладникам Ощадбанку СРСР
21.25 Адреналін
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.45 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
09.55 Х/ф "Лицар"
10.45 Т/с «Пончик Люся»
12.00 Шість кадрів
12.25 Зніміть це негайно
13.25 Цілковите перевтілення
14.15 Давай одружимося
15.10 Давай одружимося
16.10 Говоримо і показуємо
17.05 Сімейні мелодрами
18.00, 19.30, 00.10 ТСН
18.35 Не бреші мені
20.15 Х/ф "На море"
21.40 Футбол. "Баварія" – "Реал"
23.45 Шоу Вечірній Ургант

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 12.00, 18.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок
09.10 Х/ф "Титанік"
11.05 Т/с "Маршрут Милосердя"
12.15 Знак якості
12.40 Детективи
13.20 Слідство вели
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Тасмніці слідства»
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Т/с "Одну тебе кохаю"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Дихай зі мною»
22.30 Т/с «Правила викрадення»

18 квітня
СЕРЕДА

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.00, 08.00 Новини
07.40 Тема дня
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00 Підсумки дня
09.20 Уряд на зв'язку з громадянами
10.00 Легко бути жінкою
10.55 В гостях у Д.Гордона
11.50 Euronews
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.30 Рекорд Гіннеса
13.35, 15.45 Х/ф «Михайло Ломоносов»
15.15 Діловий світ
15.20 Euronews
18.55 Мелодія двох сердець
20.20 Смішний та ще смішніший
20.45 Про виплати компенсацій вкладникам Ощадбанку СРСР
21.00 Підсумки дня
21.45 Весняний жарт
22.15 Крок до зірок
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.45, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
09.55 Х/ф "На море"
11.55 Шість кадрів
12.25 Зніміть це негайно
13.25 Цілковите перевтілення
14.15 Давай одружимося
16.10 Говоримо і показуємо
17.05 Сімейні мелодрами
18.00, 19.30, 00.10 ТСН
18.35 Не бреші мені
20.15 Х/ф "На измене"
21.40 Футбол. "Челсі" – "Барселона"
23.45 Шоу Вечірній Ургант

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок
09.10 Т/с "Дихай зі мною"
11.05 Т/с "Маршрут Милосердя"
12.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.20 "Слідство вели"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Тасмніці слідства»
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Т/с "Одну тебе кохаю"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Дихай зі мною»
22.30 Т/с «Правила викрадення»

19 квітня
ЧЕТВЕР

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.00, 08.00 Новини
07.40 Тема дня
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00 Підсумки дня
09.20 Про головне
09.45 Книга.ua
10.05 Легко бути жінкою
10.55 Здоров'я
11.50 Euronews
12.00, 15.00, 18.20 Новини
12.25 Аудієнція
12.50 Крок до зірок
13.40, 16.55 Х/ф «Михайло Ломоносов»
15.15 Діловий світ
15.20 Euronews
16.25 Таємниці успіху
19.00 Мелодія двох сердець
20.50 Про виплати компенсацій вкладникам Ощадбанку СРСР
21.00 Підсумки дня
21.30 Досвід
23.00 Підсумки
23.25 Від першої особи
23.50 Експерт на зв'язку

1+1

06.45, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
09.55 Х/ф "На измене"
11.40 Шість кадрів
12.30 Зніміть це негайно
13.25 Цілковите перевтілення
14.20 Давай одружимося
16.10 Говоримо і показуємо
17.05 Сімейні мелодрами
18.00, 19.30, 23.30 ТСН
18.35 Не бреші мені 3
20.15 Я люблю Україну 2
21.40 Т/с «Вісімдесяті»
23.05 Шоу Вечірній Ургант
23.55 Т/с «Закон і порядок 3»

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок
09.10 Т/с "Дихай зі мною"
11.05 Т/с "Маршрут Милосердя"
12.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.20 "Слідство вели"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Терміново в номер 3»
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Т/с "Одну тебе кохаю"
20.00 Подробіці
20.30 Т/с «Дихай зі мною»
22.25 Т/с «Правила викрадення»

20 квітня
П'ЯТНИЦЯ

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.00, 08.00 Новини
07.40 Тема дня
08.15 Корисні поради
08.30 Скарбничка
09.00 Підсумки дня
09.30 Д/ф «Тасмніці київського замку»
09.55 Легко бути жінкою
10.55 Віра. Надія. Любов
11.50 Euronews
12.00 Новини
12.25 Надвечір'я
13.00 Околиця
13.40 Х/ф «Батальйони просять вогню»
15.00 Новини
15.20 Euronews
16.00 Х/ф «Батальйони просять вогню»
18.20 Новини
18.40 Шляхами України
19.00 Наша пісня
19.45 Зірки гумору
20.35 After Live
20.55 Про виплати компенсацій вкладникам Ощадбанку СРСР
21.00 Підсумки дня
21.15 Плюс-мінус
21.25, 22.50 Шустер-Live

1+1

06.45, 07.10, 07.40, 08.05, 09.10 Сніданок з «1+1»
07.00, 08.00, 09.00 ТСН
07.15 М/с "Чорний плащ"
09.55 Т/с «Вісімдесяті»
11.35 Шість кадрів
12.25 «Зніміть це негайно»
13.20 Цілковите перевтілення
14.15 Давай одружимося
16.10 Говоримо і показуємо
17.05 Сімейні мелодрами
18.00 ТСН
18.35 Не бреші мені 3
19.30 ТСН
20.15 Х/ф "Провокатор"
00.05 Х/ф «Межа»

ІНТЕР ІНТЕР

07.00, 08.00, 08.30, 09.00 Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35 Ранок
09.10 Т/с "Дихай зі мною"
11.05 Т/с "Маршрут Милосердя"
12.00 Новини
12.15 Знак якості
12.40 Д/с «Детективи»
13.20 "Слідство вели"
14.15 Сімейний суд
15.15 Судові справи
16.05 Т/с «Терміново в номер 3»
18.00 Новини
18.10 Т/с "Кровиночка"
19.05 Т/с "Одну тебе кохаю"
20.00 Подробіці
20.30 Київ вечірній
22.30 Велика політика

21 квітня
СУБОТА

1 НАЦІОНАЛЬНИЙ

07.10 Ера здоров'я
07.40 Корисні поради
08.00, 09.15 Шустер-Live
09.00 Школа юного суперагента
11.45 After Live
12.05 Адреналін
13.30 Х/ф "Батальйони просять вогню"
14.50 Зелений коридор
15.10 В гостях у Д.Гордона
16.05 Наше Євро
16.10, 18.45 Футбольний код
16.55 Футбол. "Шахтар" – "Таврія"
19.00 Золотий гусак
19.30 10+10. Україна – Грузія
21.00 Підсумки дня
21.40 Кабмін: подія тижня
21.50 Зірки гумору
23.00 Експерт на зв'язку
23.25 Ера здоров'я
23.50 Д/ф "Футбольна легенда"

1+1

06.20 М/ф «Смурфи»
07.15 Справжні лікарі 2
08.05 Світське життя
09.05 Хто там?
10.10 М/с "Русалонька"
10.35 М/с «Тімон і Пумба»
11.00 Світ навиворіт
12.00 Велика різниця по-українськи
12.50 Х/ф "Знайда"
14.50 Х/ф "Знайда 2"
18.35 Х/ф "Знайда 3"
19.30 ТСН
20.00 Х/ф "Знайда 3"
23.00 Провокатор

ІНТЕР ІНТЕР

05.35 Велика політика
08.25 Городок
09.00 Орел і Решка
10.00 Україно, вставай!
10.45 Вирваний з натовпу
11.20 Х/ф «Три плюс два»
13.15 Х/ф «Джентльмени удачі»
15.10 Юрмала 2010
17.00 Вечірній Київ
19.00 Розсмішити коміка
20.00 Подробіці
20.30 Д/ф «Кличко»
23.00 Велика різниця
00.10 Х/ф "Чоловіча інтуїція"

ІНТЕР ІНТЕР

07.35 Більша різниця
08.40 Ранкова пошта
09.30 Школа доктора Комаровського
10.05 Неділя з Кварталом
11.05 "Свати біля плити"
11.30 Т/с «Свати 5»
15.10 Д/ф "Кличко"
17.55 Х/ф «На роздоріжжі»
20.00 Подробіці тижня
20.55 Х/ф «8 перших побачень»
23.00 Що? Де? Коли?

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

ІНТЕР ІНТЕР

Невблаганна смерть вирвала з наших лав хорошу людину, добру вчительку, вірну подругу. Майже 30 років присвятила педагогічній праці
БОГОМОЛОВА Ірина Ярославівна.
Неможливо жаль весь передати. Несказаний біль в серцях колег. Ти далеко, нам – лиш сумувати, Що пішла так рано до небес. Низько схилиємо голови перед твоєю світлою пам'яттю, молимося за упокій твоєї душі.
Педагогічний, батьківський, учнівський колективи ЗОШ I – III ступенів № 5 висловлюють щире співчуття родині з приводу трагічної смерті вчительки **Богомолів І.Я.**

Педагогічний колектив Чортківської ЗОШ № 7 I – III ст. глибоко сумує з приводу непоправної втрати – смерті колишньої вчительки **БОГОМОЛОВОЇ Ірини Ярославівни** – та висловлює щирі співчуття родині покійної.
Колектив відділення швидкої медичної допомоги Чортківської ЦКРЛ висловлює щире співчуття водієві М.Г.Грешуку з приводу смерті його **матері ГРЕЩУК Степанії Станіславівни.**

Мешканці вул. Млинарської м. Чортків глибоко сумують з приводу передчасної смерті їхнього сусіда **МАШЛЮКА Зеновія Атаназовича** і висловлюють щирі співчуття родині покійного.
Депутатський корпус, виконавчий комітет й апарат Білівської сільської ради висловлюють щирі співчуття жителю села Біла, члену виконавчого комітету, приватному підприємцю Євгену Михайловичу Гевку з приводу смерті його **сина ГЕВКА Петра Євгеновича**
Співчуваємо. Розділяємо біль непоправної втрати у великому горі.

ПРОДАЮТЬСЯ
2-кімнатна квартира у новозбудованому будинку нового планування по вул. Незалежності (навпроти хлібозаводу), на 2-му поверсі, загальна площа – 73 кв. м, гараж – 21 кв. м.
Тел.: 066-386-80-26; 3-14-68.
приватизований будинок у центрі с. Нагірянка. Є 5 кімнат, газ, вода, а також господарські будівлі, криниця, гараж, 20 сотих городу.
Тел.: 096-185-17-17; 6-48-47.
будинок в центрі с. Горішня Вигнанка, є 4 кімнати, газ, світло, стайня, два великих гаражі під бус, 19 сотих землі. Все приватизовано.
Тел.: 3-33-81; 097-280-71-32.
дача в кооперативі "Звіринець", над озером. Будинок, гараж, сарай, приватизована земельна ділянка 9 сотих. Якщо мрієте про рибалку, молодий сад, бджільництво – це саме для вас.
Тел.: 2-27-18; 097-144-60-82.
унікальні масажери: проектор (позбавляє ниркових недуг); **турманісвий пояс** (зміцнює імунну систему, лікує цукровий діабет, гіпертонію, серцево-судинну та нервову системи); **"друге серце"** (знімає зашлакованість, активізує обмін речовин).
Тел. 097-034-32-24.
земельна ділянка по вул. Заводській (біля "Околиці") – 0,16 га.
Тел. 050-233-73-67.
приватизований будинок в с. Горішня Вигнанка, 130 кв. м загальної площі. Є газ, постійно гаряча і холодна вода, санвузол, вікна пластикова, гараж, сарай, 0,4 га землі; **незавершене будівництво 2-поверхового будинку** в с. Горішня Вигнанка, 0,10 га землі, накрите бляхою, є газ, вода. Ціна договірна.
Тел.: 2-41-80; 096-689-89-66.
3-кімнатна квартира (2-й поверх) покрашеного планування загальною площею 93,5 кв. м у новозбудованому будинку по вул. Січинського. Є дві заклені лоджії, індивідуальне опалення, вода, каналізація та частково зроблений ремонт.
Тел. 096-465-35-11.

Скородинський цегельний завод
відпускає високоякісну ліцензійну цеглу
Можлива доставка власним автотранспортом
Тел.: 52-1-89; 52-1-66
Ліцензія № 2773 від 30 грудня 2005 р.
ГУСЯТИНСЬКИЙ КОЛЕДЖ
Тернопільського національного технічного університету ім. І.Пулюя
ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ
• Діловодство; • Бухгалтерський облік;
• Організація виробництва (напрямок – менеджмент);
• Розробка програмного забезпечення;
• Обслуговування та ремонт автомобілів і двигунів;
• Експлуатація та ремонт обладнання харчових виробництв;
• Зберігання, консервування та переробка плодів і овочів (спеціалізація – технологія приготування їжі).
Консультації щодо вступу в коледж надаються щоденно.
Кабинет 203, телефони для довідок: (03557) 2-18-38, 097-859-18-01.

Вітання

Кохану дружину, люблячу матусю, дорогу донечку, добру і чуйну невісточку **Оксану Орестівну КУЛЬЧИЦЬКУ** щиро вітаємо з 35-річчям.

Нехай очі сяють ніжністю, А серце квітне радістю, Хай доля красива, як соняшник, Дарує Тобі щастя райдугу! Хай сонечко світить із ясного неба, Бажаємо усього, чого тільки треба!

Хай доля дарує довгого віку, Добре здоров'я і щастя без ліку! Хай обминають дім Твій тривоги, Цвітом і рясом проляжуть дороги! Щоб серце Твоє зігрівало тепло, Щоб завжди в душі панувало добро! Краси і наснаги, здоров'я без ліку І довгого-довгого щедрого віку!

З любов'ю – чоловік Володя, сини Андрій, Антон і батьки.

Щиро вітаємо з ювілеєм секретаря Сокиринської сільської ради **Ольгу Михайлівну УГРИН**, який вона святкуватиме 17 квітня.

Ваш ювілей – щаслива дата, І сумніватись тут не слід. Нехай сьогодні наші привітання У серці Вашому залишать добрий слід. За роком рік життя невпинно лине, Дарує весен веселковий час.

У цю прекрасну ювілейну днину Вітання щирі Ви прийміть від нас. Хай доля шле добро і щастя, Міцне здоров'я, море благ земних, А щедрі дні, мов рушники квітчасті, Нехай ще довго стеляться до ніг. Нехай волошками цвітуть літа прекрасні, Нехай здійсняться тисячі бажань. Щоб доля дарувала тільки щастя, Ні грама бід, ні крапельки страждань.

З найкращими побажаннями – колектив Сокиринської сільської ради.

15 квітня святкуватиме своє чарівне 65-річчя любляча дружина, мама, бабуся, прабабуся **Стефанія Євстахівна АВДЄЄВА**.

Минули, наче мить, десятки літ, Вони — як дощик по тоненькій шибці, Вони — як ніжний яблуневий цвіт, Вони — як тонкі струни в першій скрипці, Тож хай той цвіт повік не облита,

Нехай струна співає, а не рветься, Хай доля не скупились на літа, А Божа благодать панує в серці.

З любов'ю та повагою – чоловік, доньки Тетяна, Надія та син Віктор із сім'ями, правнук Андрійко.

Щиро вітаємо з ювілеєм дорогу **Галину Іванівну ЮРКІВ** із с. Білобожниця.

Прийміть вітання від нас щирі, На довгий вік, на многі літа. Від щирого серця здоров'я бажаєм, Без нього не милі ніякі діла. В здоров'ї багатство і радість, І більшого щастя на світі нема. Щоб радість завжди була на порозі, А лихо у вічній далекій дорозі. Щоб спокій і мир панували в родині, Добро щоб всміхалось при кожній хвилині.

Родина Юркових із с. Улашківці та Майдаників з м. Чортків.

У ці сповнені весняною ніжністю квітневі дні відсвяткувала свій День народження найдорожча, наймилиша, найдобріша, найкрасивіша наша матуся, кохана дружина **Галина Михайлівна ВИСПОЦЬКА**.

Наша мила і любя, найкраща у світі, Бажаємо щастя, даруємо квіти. Щоб сонце і зорі плекали тепло, І щоб завжди здоров'я у Тебе було. Щоб смутку не знала, ми просимо долі,

Добра Тобі й радості, рідна, доволі, Бо людині для щастя багато не треба – Сімейного затишку й мирного неба. Хай Бог милосердний з високого неба Дарує усе, чого тільки треба, А матінка Божа – Цариця Свята – Дарує щасливі та довгі літа.

З любов'ю – люблячий чоловік Василь, донечка Таня, синочок Тарас.

У неділю, світлого дня Христового Воскресіння, 10-річний ювілей постукає у віконечко до нашої дорогої **Андріанки ТАЛАЦ**.

До найщиріших привітань долучаємо найтепліші слова побажань: Хай життя Твоє вирує ніжним цвітом І День народження приходить знов і знов,

А доля хай дарує з кожним роком Міцне здоров'я, щастя і любов! Нехай доля Твоя буде світла, Добром і щастям щедро квітне, Щоб радість і щастя Тебе обняли, Щоб ангели Божі Тебе берегли! Будь щаслива!

З любов'ю – дідусь Андрій, бабуся Ганна, тітка Оксана з сім'єю, хресна мама Таня з сім'єю, хресний тато Павло з сім'єю, прабабусі Марія та Ганна і вся наша родина.

Сьогодні, у переддень найвеличшого свята Великодня, коли весна щедро обцілює землю сонцем, дощами і теплом, замаює квітами і зеленню, святкує свій прекрасний ювілей **Галина Михайлівна ТРОЯН**.

Є ювілей досить різні, Та є одна з найкращих дат, Вітає щиро вся родина У день, коли Вам — 50. Хай пахучим цвітом стелиться дорога, Хай відходять в далеч горі і біда, Хай же будуть щастя і міцне здоров'я,

Радість і повага на многі літа. За пройденим не треба сумувати, Попереду щаслива жде пора, Хай буде щедрим ювілейне свято, Здоров'я Вам, любові і добра! Нехай цей день Вам зморшок не прибавить, Старі нехай розгладить і зітре, Здоров'я зміцнить, від негод позбавить, Добра і щастя в дім Вам принесе. Нехай душа у Вас ніколи не старіє, На білій скатертині будуть хліб і сіль, Своім теплом Вас завжди сонце гріє І слова подяки линуть звідусіль.

З любов'ю та повагою – чоловік, син із дружиною, внучок Вадимчик.

Адміністрація, трудовий та учнівський колективи ДНЗ "Чортківське ВПУ" щиро вітають інструктора з водіння **Івана Степановича ДОЛИННОГО** з ювілеєм!

У Вас минає славна дата, Прожито стільки славних днів! Отож, дозвольте привітати І побажати сотню літ. Хай кожен день дарує радість, Хай сонце світить Вам завжди, Роки ніколи хай не старять І не приносять в дім біди. Хай світить Вам щаслива доля, Хай обминає Вас журба. Бажаєм Вам на видноколі Блаженства, миру і добра.

15 квітня святкуватиме своє 20-річчя **Андрій Ігорович ДИКИЙ** зі с. Шулганівка.

Любий синочку, братику, внучку, Ми Тебе вітаєм із великим святом, Від душі бажаєм радості багато. Виростає розумним, добрим і красивим, Будь в житті, рідненький, Ти завжди щасливим.

Нехай промінчик сонця у цей день Тебе розбудить ніжним поцілунком. Нехай любов близьких Тобі людей Буде найкращим подарунком.

Хай музика щастя лунає в житті, Здійснення мрій і кохання Тобі. Сонячних ранків, дружби й краси! Будь Ти здоровий, багатий завжди! Хай Бог милосердний з високого неба Дарує усе, чого тільки треба, А Матінка Божа – Цариця Свята – Дарує щасливі та довгі літа.

Люблячі мама Наталка, тато Ігор, сестричка Таня, хресні батьки Лідія та Ігор із сім'ями, бабусі Наталія і Люба, дідусі Андрій і Богдан і вся родина.

Дорогого, коханого чоловіка і тата **Миколу Ігоровича МИЦЬКА** зі с. Горішня Виғанка щиро вітаємо з 30-річчям.

Життєва доля вишита любистком, Калиною і хрестиком доріг. Зачудувався квітень урочисто, Приніс вітання і на Твій поріг. Твій ювілей – щаслива дата,

І сумніватись тут не слід. Нехай сьогодні наші привітання У серці Твоєму залишать добрий слід. Отож, прийми найкращі побажання: Здоров'я, щастя на багато літ. Всю доброту, яка існує в світі, Нехай волошками цвітуть літа прекрасні, Нехай здійсняться тисячі бажань, Щоб доля дарувала тільки щастя, Ні грама бід, ні крапельки страждань. Хай радість приносить Тобі кожна година, Від горя боронить молитва свята, Щасливою буде життєва стежина На довгі та благи літа.

З повагою і любов'ю – дружина, син Максим, донька Мар'яна.

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ МІСТА! У зв'язку з миттям басейну з 24 по 26 квітня не буде води Перша подача води після миття басейнів використовується як технічна вода.

Просимо вибачити за тимчасові незручності.

Адміністрація Чортківського виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства

BAUSCH+LOMB

ОДИН ІЗ СВІТОВИХ ЛІДЕРІВ ВИРОБНИЦТВА ШТУЧНИХ КРИШТАЛИКІВ

АМЕРИКАНСЬКА КОМПАНІЯ "БАУШ ЕНД ЛОМБ" ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ СЕРТИФІКАЦІЇ ВИЗНАЛА: **КЛІНІКА "ВАШ ЗІР" ВІДПОВІДАЄ ВИСОКИМ СВІТОВИМ СТАНДАРТАМ!**

ЄДИНА В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

ОТРИМАЛА ПРАВО НА ІМПЛАНТАЦІЮ РЕВОЛЮЦІЙНОГО КРИШТАЛИКА ПРЕМІУМ КЛАСУ "CRYSTALENS"

ЗАПРОШУЄМО НА ОБСТЕЖЕННЯ 28 КВІТНЯ, м. Чортків (муз. школа) запис за т. 0 (352) 420-019

ОРГАНІЗОВАНИЙ БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОЇЗД НА ЛІКУВАННЯ

навпроти залізничного вокзалу Чернівці, вул. Гагаріна, 21-Б

0(372) 58 33 33

КЛІНІКА МІКРОХІРУРГІЇ ОКА

Ο αϊ ί αϊ ³ αδός³ – ί αεϊ αεεε η³ε Βα³εϋϊ εϋϋ, Γ αα³δϋϊ εα ³ Οεϋααϊ ³αεα!

Сердечно вітаю вас із світлим святом Великодня. Бажаю вам і вашим рідним у ці весняні дні відчутти повноту життя, щедроти української землі та родинне тепло. Нехай Пасхальне свято стане для кожного початком нового життя – кращого і добрішого, а чудо Воскресіння надихає на праведні справи.

З повагою – Василь ВИСПОЦЬКИЙ

Вдячність

Якою би дружною не була родина, проте, коли приходить горе, здається, рушиться увесь світ. Скрутного часу, коли після важкої хвороби залишив земне життя дорогий син, чоловік, тато, дідусь, брат Машлюк Зеновій Атаназович, нас підтримали словами розради та співчуття, щирою молитвою за упокій його душі, конкретно помічю сусіди, рідні, знайомі, дирекція та колектив комбінату комунальних підприємств. Підтримали надзвичайно важкою хвилиною і всі, хто знав покійного, хто прийшов провести його в останню путь. Нехай наш Спаситель – Ісус Христос – напередодні Великодня своєю кров'ю на Хресті відкупить для всіх милосердних людей Царство Небесне.

Із вдячністю – родина покійного.

Друзі пізнаються в біді

Моїх дітей Михайла і Поліну спіткало страшне горе. Сина розбив інсульт, лежав зовсім нерухомий, і потрібно було 1000 грн. щодня на ліки. І тут я дізналася, що у моїх дітей є справжні друзі, котрі відразу ж прийшли і зібрали ще потрібну суму грошей. Врятували Михайла, і він повертається до життя. Директор комбінату хлібопродуктів пан Стефаняк щиро сказав, щоби зверталася за будь-якою потребою. Допоміг він і фінансами, і транспортом. Увесь колектив комбінату збирав моему сину кошти на лікування. Допомогли також і наші любі, небайдужі до людської біди вчителі, психологи району. А яким щирим серцем виявився директор ЗОШ І – ІІІ ст. № 7 В.Скриник, також допоміг чим зміг.

Ми зачерствіли, зневірилися через байдужість держави, але біда зблизила нас із людьми добрими, чуйними, бо ж немає чужого горя. Ми віримо в нашу Україну, і буде вона саме з такими людьми.

Мама Михайла та Поліни.

Складаю щирі слова вдячності лікарям урологічного відділу ЦКРЛ Степанові Мальванову, Андрієві Бідяку, всьому колективу медичного персоналу за їх велику людяність, чуйність, доброту, ласку і сприйняття чужого болю як свого власного. У цьому мала можливість пересвідчитися при операції мого 6-річного онука Ромчика Сокальського. У переддень Воскресіння Христового прошу в Господа щирих ласк, благословення для людей у білих халатах на їх плідний труд, здоров'я та довголіття.

Із вдячністю – Ганна ПАНАСЮК, м. Чортків

РОБОТА потрібні працівники на склад, вантажники 3/п – 650 грн./тиждень За потреби надається житло Тел.: 3-97-21; 096-964-95-47

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ	СУБОТА 14 квітня	НЕДІЛЯ 15 квітня	ПОНЕДІЛОК 16 квітня	ВІВТОРОК 17 квітня	СЕРЕДА 18 квітня	ЧЕТВЕР 19 квітня	П'ЯТНИЦЯ 20 квітня
	+4 ... +21	+5 ... +17	+7 ... +15	+4 ... +15	+5 ... +18	+9 ... +18	+7 ... +17

Перемога!

Висоту підкорено

Олімпіада – одна із найпотрібніших шкільних традицій. Вона допомагає виявити справжні таланти, нашу надію, юний золотий фонд української нації. Учні Чортківської загальноосвітньої школи I – III ступенів № 7 щорічно є призерами Всеукраїнських учнівських олімпіад із навчальних дисциплін другого, третього, четвертого етапів. Та цього року – перемога особлива.

Нещодавно, 25 березня, з усіх кутків України у старовинній і чарівній Луцьк з'їхалися призери обласних учнівських олімпіад із української мови та літератури, знавці рідного слова, щирі шанувальники Т.Шевченка, І.Франка, Лесі Українки. Серед представників Тернопільської області була й чортківчанка – учениця 9-Б класу ЗОШ № 7 Діана Сухінська (на знімку).

У Волинському обласному педагогічному університеті господарі гостинно зустріли призерів. Опісля урочистого відкриття і привітань справжнє феєричне дійство присутні показали дитячі мистецькі колективи Луцька. Наступного дня для учасників олімпіади розпочалася нелегка робота. Але це не лякало учнів, бо ж зібрався ті, для кого мова й література – насолода життя. Тому учасники із честю справилися зі своїми завданнями.

Олімпіада складалася з двох турів – мови та літератури – і тривала два дні. Найбільшою кількістю балів оцінювались творчі роботи. Адаже завдання філологіч-

них олімпіад – виявити неординарні творчі особистості. Приємно зазначити, саме такою талановитою особистістю серед учнів 9-их класів компетентне журі визнало Діану Сухінську. Серед своїх однокласників вона стала переможцем усієї України, отримала Диплом I ступеня, нагороджена цінним подарунком – фотоапаратом.

Слід сказати, Діана навчається в класі з поглибленим вивченням української мови та літератури. Вчителем із даного предмета і класним керівником учениці є Галина Несторівна Гуменюк – досвідчений педагог вищої категорії, «старший вчитель», керівник районного методичного об'єднання вчителів української мови та літератури. Ось уже 24 роки Галина Несторівна працює за фахом; її творчою майстернею є клас, де проводяться відкриті уроки для вчителів району, бесіди та лекторії з батьками, виховні заходи. Як стверджує вчителька, кожна дитина від природи талановита; тому обов'язок дорослих, причетних до виховання юні, –

створити умови для зростання.

До Всеукраїнської олімпіади Діана ретельно готувалася під керівництвом свого наставника. І результат не забарився. Відрадно зауважити, щороку Діана була призером обласних конкурсів знавців рідної мови ім. П.Яценка, олімпіад.

«Відчуття радості в педагога тоді, коли бачиш, як твої учні досягають високих успіхів, коли чуєш слова вдячності за свою працю від дітей, батьків», – говорить Галина Несторівна.

Хочеться вірити у той час, коли держава по-справжньому зацікавиться долею обдарованих дітей. Адаже вони – золотий фонд України.

Ганна МАЦЕВКО,
заступник директора з навчально-виховної роботи Чортківської ЗОШ I – III ст. № 7
Фото **Ореста ЛИЖЕЧКИ**

Добра справа

Озеленимо довкілля

Щорічно навесні учні Милівецької загальноосвітньої школи I – II ступенів беруть участь в акції з озеленення та благоустрою довкілля.

Приємно зазначити, що цього року дітворою висаджено 350 дерев уздовж дороги, яка веде в наше село. Активну участь у добрій справі окрім учнів взяли й дорослі – педагога та технічний персонал школи, депутат районної ради І.С.Полик, о. Богдан Гагавчук, котрий, до речі, забезпечив учасників даної акції посадковим матеріалом, благословив усіх на добрі починання й також власноруч висаджував деревця.

Разом із працівниками сільської ради впорядкували також території навколо пам'ятників, береги потічка та сільського джерела.

Є надія, що акція з озеленення та благоустрою, успішно раніш започаткована учнями, отримає хороше продовження та міцну підтримку й односельчан. Адаже природа – це наше багатство, тому ми усім загалом зобов'язані берегти і примножувати його.

Галина МОРОЗ,
вчитель біології Милівецької ЗОШ I – II ступенів

Захоплююче

У полоні міста Лева

Канікули – це чудова пора! Розшифрую це слово так: «ка» – кататися, «ні» – ніжитися, «ку» – купатися, «ли» – линити у мандри. Вважаю, що відпочинок має бути саме таким: веселим, цікавим, насиченим. Тому цьоголітнім весняним канікулам упевнено ставлю «12» балів! Адаже поїздка до славногo міста Львова, яку так ретельно організувала нам класний керівник Наталя Ігорівна, була саме такою: пізнавальною, повчальною і незабутньою.

Дні в очікуванні свята пролетіли дуже швидко. І ось ми вже в автобусі, нарешті вирушаємо! Ура! В добру путь! Хоча їхати було досить далеченько, проте ми зовсім не втомилися, бо усіх нас підтримував дух мандрів і пригод.

Почалася екскурсія з відвідування Личаківського кладовища, де поховані такі відомі люди, як Іван Франко, Маркіян Шашкевич, Соломий Крушельницька та багато інших. Надзвичайно гарні пам'ятники стоять тут, адже люди, на честь яких вони споруджені, на це заслужили. Вийшовши з кладовища, ми блукали вулицями міста. Довелося довгенько ходити пішки, проте краса старовинних будівель, величчя храмів, архітектурних шедеврів так захопила всіх «учасників екскурсії», що втома майже не відчувалася. Здавалося, ми подорожуємо

в часі! Ось, подолавши 306 дерев'яних сходинок, піднімаємося на оглядовий майданчик міської ратуші й бачимо весь славетний Львів із висоти пташиного польоту. Краса! Аж дух перехоплює. Раптом: «Дзень! Бом! Дзень! Бом!» – забив могутній дзвін. Як ми злякалися, але, зрозумівши, в чому річ, дружно засміялися. Подальшим пунктом екскурсії стало відвідування Миського арсеналу, єдиного в Україні Музею зброї. Так як я дуже люблю старовину і цікавлюся різними засобами оборони, то це сподобалося мені найбільше. Скільки там зброї: і холодної, і металевої, і вогнепальної! Які незвичайні відчуття з'являються, коли уявляєш, як колись, давним-давно, з цим мечем відважний воїн йшов у бій, щоб захистити свою Вітчизну. «Обов'язково приїду сюди ще раз!» – вирішив я. Проте, що не кажи, історія історією, пам'ятники пам'ятниками, але ми все-таки сучасні підлітки, тому скажу відверто, що й відвідини Макдональдса, і культпохід у кінотеатр теж запам'ятаються надовго.

Час злетів дуже швидко. От вже і вечір, пора укладатися спати. Та хіба можливо заснути, коли ти доверху переповнений враженнями, а емоції так і пруть через край?! Усю ніч ми стиха перемовлялися і перешіптувалися, як ті шпигуни, з нетерпінням чекали ранку, наче військового наступу.

Другий день був також чудесним. Ми відвідали найбільший у Західній Україні Аквапарк. Це було прекрасно, це було супервесело! Водні атракціони, гірки, басейни – справжня Країна мрій. Можна побешкетувати, перевірити свою хоробрість і силу, відчутти справжній «драйв». Тому не дивно, що усю дорогу назад ми спали, як-то кажуть, «без задніх ніг». Прокинулися лише в Золочеві, щоб оглянути тамтешній замок, якому вже майже 400 років. Було цікаво блукати кімнатами Великого палацу, адже там представлено багато видів меблів, зброї, порцеляни та інших речей – справжніх, старовинних, знайдених при реставрації. До Золочева я потрапив уперше, але, сподіваюсь, не востаннє – адже там жили й поховані мої прадідуся і прабабуся. Прабабуся, до речі, деякий час працювала начальником вузлової залізничної станції. Маю її фотографію у парадній військовій формі, якою, звичайно, пишаюся!

На завершення своєї розповіді скажу так: «Поїздка була ідеальною!». Більше ніколи не вагатимуся – їхати чи не їхати, а завжди казатиму: «Звичайно, безумовно, з великим задоволенням!».

Назар ВІВЧАР,
учень 2-А класу Чортківської гімназії ім. М.Шашкевича

Палітра краси

Нумо, чарівниці!

Хоча за вікном ще тоді завивала зимова віхола (бо мова ведеться про 25 лютого), та у спортивній залі Косівської ЗОШ I – III ступенів по-справжньому буяла весна. Адаже у нашій школі зусиллями учнів 8-го класу проводилося свято краси та грації «А нумо, дівчата!», присвячене приходу найчарівнішої пори року – весни.

Учасницями конкурсу були прекрасні юнки 7-11-их класів даної школи, згуртовані у команди із колоритними назвами – «Ластівка», «Україночки», «Красуни

дачів. Випробування «Мое захоплення» виявило неабиякі таланти наших конкурсанток: М.Мельник (учениця 10-го класу) виконала на гітарі романтичну музичну

танцювальною полькою. У кулінарному конкурсі «Канапе» дівчата проявили фантазію в оформленні холодних закусок, а завдання «Сервіровка столу для вечери на двох» створило по-справжньому піднесену і водночас таємничо-романтичну атмосферу. До речі, враження від дійства підсилювалися завдяки влучно підбраному для конкурсів музичному супроводу, відповідальним за який був учень 8-го класу А.Ставничий.

Останнє випробування з хореографії – «Танці зі швабрами», під час якого курсантки виконували усякі «па» під звуки танго, рок-н-ролу, вальсу, запальних ламбади та українського гопака, стало завершальним яскравим акордом на святі Молодості й Краси.

Компетентне журі розподілило місця: I місце виборала команда «Калина» (11 кл.), II – розділили між собою команди 10-го і 8-го класів (на знімку: конкурсантки команди «Красуни на всі 100», 8 кл.) і III місце – учасниці, представлені 9 і 7 класами.

Принагідно висловлюємо щире подяку за допомогу в організації та підготовці свята вчителям: музики – Л.П.Концоградї, хореографії – М.В.Янч, інформатики – М.В.Федорківу, трудового навчання – З.М.Вишинській, нашому класному керівникові І.В.Ставничій, педагогу-організатору – О.І.Масляк і дирекції школи.

Учні 8-го класу
Косівської ЗОШ I – III ступенів
Фото **А.СТАВНИЧИГО**

на всі 100», «Морячки», «Калина». Окрім традиційних конкурсів – «Привітання» та «Емблема» – красуням довелось на швидкість і вправність чистити картоплю, пришивати гудзики, зав'язувати чоловічі галстуки, та все це відбувалось під бурхливі підбадьорюючі оплески гля-

композицію; Л.Нісевич (7 кл.) розповіла як приготувати її улюблену страву – пампушки – і пригостила ними присутніх; у виконанні тріо восьмикласниць О.Слоїк, Ю.Паскевич, І.Пісяк прозвучала пісня Ірини Федишин «Гітара»; а одинадзятикласниці завели усю залу швидкою чудовою

Літературні читання

Усмішка весни

Погода першого квітня вирішила посміятися з людських сподівань, подарувавши нічний сніг. Проте ближче до обіду снігова крупа чергувалася зі сонячними проміннями, присутніми водночас у квітневих просторах. Без огляду на зимові відвороти та спроби зимної офензи, розпочалися літературні читання з позитивною назвою «Усмішка весни» у читальному залі районної бібліотеки, де господинею є Олександра Наконечна – «дитячий бібліотекар» і керівник дитячо-юнацької літературної студії «Сонячне гроно».

Ведучі та організатори заходу – пані Олександра й автор цих рядків привітали авторів і зацікавлених у «почутті» чортківчан, гостей міста з недавнім Міжнародним днем поезії, яке відзначається 21 березня (у день весняного сонцестояння). І першою вірш про весну зачитало «Маленьке сонечко» (за висловом одного з гостей) – Тетянка, донечка пані Лесі. Першими слово мали гості. Передусім вийшов високий кремезний чоловік – пан Орест... Чоловічок. Він родом зі Збаражчини, автор поетичної збірки, дипломант IV Всеукраїнського конкурсу-фестивалю «Усмішка Глазогового». За ним читацьке місце зайняла Ганна Назарків із Козови, авторка кількох поетичних збірок, лауреат I премії Всеукраїнського фестива-

лю «Ліра Гіппократа», «Жіночих історій» та обласного конкурсу ім. В.Вихруща. Цілком влучно перший зачитаний нею вірш так і називався «Усмішка весни». Третім із гостей вийшов Олег Вітовський – автор збірки поезій, співавтор, редактор, розпочав читання із вірша, присвяченого Т.Шевченку, з його уст звучали й гумор, і лірична тема. Далі настала черга підрастаючого талановитого покоління – дебютантки Аліни Пастух, першокурсниці педагогічного училища ім. О.Барвінського. За нею була представлена ще одна першокурсниця сфери педагогіки – Юлія Потікевич. Наступна юна авторка – 11-класниця Юлія Фінковська – вже має певні творчі набутки та відомість у поетичному колі. Юну дівочу красу змінила старша

чоловіча серйозність непопулярності теми – автор поезій та дослідник-краєзнавець Ярослав Свистун із темою «Позамовні художні засоби вираження у літературі» – поєднання поезії та живопису. Окрім усного викладу, він представив у зал катрен із малюнками до кожного рядка і запросив до слова редактора міського часопису «Слово краю», авторку вишуканих жіночих поезій Олександрю Іванців. Опісля Іван Бейко з Бучаччини щирими ліричними творами завершив представництво Чортківського педагогічного закладу. Ближче до кінця посеред зали вийшов єдиний представник інституту підприємництва і бізнесу – другокурсник Роман Король. Основна його спеціалізація – гуморески (політичні, побутові та дещо фантазійні).

Насамкінець ведучий представив 8-й випуск альманаху «Літійм» і запросив юних авторів на збори літб'єднання у Тернопіль. А безпосереднє завершення літературної зустрічі зробила Стефанія Басараба, голова ВО «Просвіта», авторським твором.

Ярослав ДЗІСЯК,
організатор
літературних читань

Поетичною строфою

Страждання на хресті

Там, на Голгофі, кров пролилась –
Свята, невинна й дорога.
Вона і досі залишилась
У всіх земних Божих церквах.
Як Ти страждав! Як Ти терпів!
І біль тілесний так ятрив,
І Кров Святу за нас пролив,
А серце так нас всіх любило.
Вінцем із терня голова
Святого Бога вкорювалась.
Раділи пекло й сатана,
Але вони все ж помилились.
Ісус помер... Скорбота. Біль.
Завіса в храмі розірвалась.
Ти так терпів! Ти так любив!
І Воскресіння наближалось!

Людмила КИРНИЦЬКА,
вчитель Чортківської гімназії ім. М.Шашкевича

Роздуми над вічністю

Життя у вічній круговерті,
А нам ще падати і йти,
Долати шлях, грихи затерті
В покуті до Христа нести.
Слова печалі й дум невітших...
Радіють, тішаться кати.
О, Боже наш, спаси нас грішних,
Помилуй і за все прости.

Вмирають люди, мре природа,
Щоб знову жити і цвісти;
Та ще важка в Христа дорога –
Наш хрест на гору донести.

А ще любити і страждати,
Щоб бути в нашому житті.
Він хоче нас усіх обняти,
Розп'ятий нами на хресті.

Цілуймо ж хрест і Боже тіло!
І рани – зболені святі,
Щоби в серцях зерно прозріло –
Христос, розп'ятий на хресті.

Не плач, згорьована Маріє,
В стражданнях болісних Він знав,
Що ласкою й теплом нас гріє.
Твій син нам вічність показав.

Ми ж причащаймося у Бозі,
Щоб душі не були порожні,
Щоб на дарованій дорозі
Христос обняв нас на хресті.

Щоб ми очистились від скверни,
Бо вже настав великий час:
Понищити колючі терни,
Якими йде Христос до нас!

Христос Воскрес!

Весна прийшла у наші хати,
Лунають радісні пісні.
Христос Воскрес! І Божа Мати
Радіє з нами у ці дні.
Квітує матінка-природа,
І «Слава!» лине до небес.
Нехай між нами буде згода.
Христос Воскрес! Христос Воскрес!
Ці дні у Божій благодаті
Над сотнями земних чудес.
Хай буде мир у нашій хаті!
Христос Воскрес! Христос Воскрес!
В піснях і з Богом у розмові
В наших серцях вогонь не згас.
У сьвітлі віри і любові
Христос живе посеред нас!

Мстислав ГУМЕНЮК,
вчитель Шманьківської ЗОШ I – II ст.

Поміркуємо

Чи так легко втрачають святині?

Моє дитинство минуло у тій частині Тернопільщини, яку відносять до Волині. Декілька разів мама водила мене до Почаївської лаври. Дорогою ми заходили на скит, це, мабуть, «Рудня Почаївська». Там нас частували дуже смачним овочевим супом і ми уже йшли до Почаєва. Наша хата стояла на перехресті доріг, одна з яких вела до Почаєва. На релігійні свята з Росії, Східної України туди прямувало багато паломників. І завжди у нас їх було повно, вони й ночували. Почаївська святиня відома на весь християнський світ. Тут знаходять відраду змученим душам, витирають цілющі сльози покаяння. А хтось повертається звідси і свідком справжнього Божого чуда. У нас у с. Москалівка одна жінка народила двоє дітей і обидвоє незадовго після народження померли. Хтось їй порадив: як народиш дитину знову, занеси її на руках до Почаєва й назад. Проте дорога лише в один бік – близько 60 км. Та вона так і зробила. І... дитина вижила!

Недавно в одній публікації «Вільного життя» випало прочитати таке: «Почаївська лавра – це православна святиня, і нам треба знати її історію, що заснували цю обитель... православні іноки, які в 1237 році прийшли з Києва – «матери городов русских». Але через брак достовірних писемних джерел точна дата заснування чернечої обители залишається нез'ясованою. Натомість існує багато припущень, які ґрунтуються переважно на народних переказах і легендах.

Згідно з найбільш розповсюдженою версією, поява першого ченця у Почаєві пов'язана з трагічними для давньої Русі-України подіями 1240 р., коли потужна навала татаро-монгольських завойовників змусила мешканців наддніпрянських міст рятуватися втечею на захід, шукаючи собі безпечного притулку на теренах Волині, Поділля, Галичини. Такими місцями начебто й виявилися малолюдні урочища поблизу стародавнього Кременця. Серед прадавніх густих лісів, використовуючи сухі печери, колишні ченці Києво-Печерського монастиря саме тут обрали для себе тимчасове пристановище, якому згодом судилося перетворитися на пустельножитний монастир, тобто такий, у якому кожен монах проводив своє окремішне життя.

Існують й менш імовірні припущення, згідно з якими набожні монахи-пустельники облюбували собі цю місцину значно раніше, а саме після хрещення Русі. Лише спеціальні археологічні дослідження, якщо до них дійде справа в майбутньому, зможуть підтвердити найраніші роки існування монастиря.

Втім, саме з давньоруською добою церковна традиція пов'язує походження однієї зі святих реліквій сучасної Свято-Успенської лаври. Йдеться про чудесну подію в церковній почаївській обителі, яка вже багато століть вшановується як символ небесного покровительства Божої Матері над монастирем. Чудо це, як стверджується, сталося в тому ж 1240 р., коли Цариця Небесна з'явилася над Почаївською горою перед очима ченця, що якраз молився, в яскравому вогняному стовпі. Вона постала як заступниця перед незваними чужинцями. І там, де Вона торкнулася вершини гори, прямо на скелі залишився відбиток Її стопи, в якому відразу відкрилося джерело з цілющою прозорою водою.

Стосовно походження власної назви Почаєва теж існує декілька несхожих версій. Найбільш міфнізованою видається та з них, яка пов'язує виникнення з вищезгаданим явленням Святої Діви, після якого в народі швидко поширилася блага вість: «Поча Діва творити чудеса». Далі припускається, що в народному усному мовленні слово «Діва» втратило звук «д» та кінцеву голосну «а», і таким чином виникла назва «Почаїв». Є й така версія, що пов'язує Почаїв із річкою Почайною в Києві. Нібито новоприбулі печерські ченці на згадку про прекрасне місто, спалене та поруйноване чужинцями, дещо трансформували цю назву і дали їй новий місцевості. Були й інші твердження. Але перше відоме посилання на Почаїв, як на реально існуючий населений пункт, лише під 1450 р. знаходимо у так званій Литовській метриці. У ній серед численних майнових записів є й королівська грамота про надання права земельної володіння.

Найімовірніше, у цій грамоті йдеться не про сучасне містечко, а про село, яке сьогодні має назву Старий Почаїв. Наступна згадка про Почаїв, датована 1527 р., знаходиться в одному з актових документів, у якому Василь Богданович Гойський (Гостський) скаржився на крем'янецького старосту Яна Леонтовича.

Перші лаконічні свідчення про церковні споруди Почаєва знаходяться в грамоті Сигізмунда II від 1557 р., де підтверджуються права Гойських згідно з вищезгаданим документом від 1527 р. Тут зазначається, що Почаївська церква в ім'я Успіння Божої Матері вже тоді була мурованою.

Треба зауважити, що родина Гойських здавна була відома на Волині своїми щедрими пожертвами на будівництво православних храмів. Із цієї родини походила і Ганна Гойська (уроджена Козинська), якій, власне, і належить почесна роль фундатора Почаївського монастиря. 14 листопада 1597 р. Ганна Гойська зробила записи у Крем'янецькій земській книзі. Згідно з цими записами вона передала великі маєтності Почаївському монастиреві, передала належну їй ікону Божої Матері, яка з часом набула статусу однієї з найшанованіших християнських святинь України. І ще вона заповіла, щоб у монастирі були ченці тільки Гречеського Закону Східної Церкви послушества. У 1700 р. польський король Август II підтвердив усі права православного монастиря в Почаєві.

Звертають на себе увагу два цікавих моменти у фундушевому запису Ганни Гойської. По-перше, рік прийняття цього рішення – 1597-й, тобто практично відразу після історичного Берестейського собору 1596 р., на якому частина православного духовенства проголосила унію з римокатолицькою Церквою. По-друге, важливим є той наголос, який фундаторка робить на приналежності майбутнього монастиря ченцям лише грецької, тобто православної Церкви. Звідси випливає негативне ставлення Ганни Гойської до унії, матеріальним втіленням якого і був задум православного Почаївського монастиря. Однак після смерті фундаторки 1617 р. її спадкоємці інакше поставилися до новозаснованої чернечої обители. Протистояння дійшло свого апогею у 1623 р., коли один із родичів Гойської, прибічник аріанської течії протестантизму Андрій Фірлей разом із озброєною загоною силоміць увірвався до монастиря і, пограбувавши його, вивіз до свого Козинського замку ще й ікону Богородиці, даровану монастиреві Гойською. Цих нелегких років вирішальну роль у збереженні монастиря відіграла неординарна постать ігумена Іова Почаївського, в миру Івана Заліза (1551-1651 рр.). Народився він у Галицькій землі, на Покутті. На посаді почаївського ігумена Іов взяв за протистояв унійським настроям, запровадив дуже суворий монастирський статут, у постійних молитвах проводив своє подвижницьке, аскетичне життя.

За роки ігуменства преподобного Іова Почаївського монастир набув широкого розголосу та пошанування серед прочан. Завдяки йому з кожним роком зростала кількість ченців. З'явилися нові монастирські споруди, навколо яких вирросло пасмо оборонних стін з баштами. У 1618 р. в Почаєві побачив світ знаменитий твір Ки-

рила Ставровецького (Транквіліана) «Зерцало богословія».

У другій половині XVII ст., незважаючи на край несприятливі суспільно-політичні обставини, Почаївський монастир не зупинявся у своєму розвитку. Зростала кількість монахів. Багатші православні прочани несли свої щедри пожертви. У 1667 р. дідичка Марія Масальська внесла монастиреві 6000 золотих на вічний спомин своєї душі. Тривали будівельні роботи, з'являлися нові церкви, житлові, господарські та цивільні споруди. На початку XVIII ст. Почаївський монастир став найбільшою православною оселею на Волині – і за своїм суспільно-релігійним значенням, і за архітектурно-просторовими характеристиками.

У 1675 р. під час так званої Збаразької війни, в якій зіткнулися територіальні інтереси Туреччини та Польщі, сталася знаменна в літописі монастиря подія, яка майже не залишила по собі згадок у воєнній історії краю, але набула неабиякого значення в історії монастиря. Літньої пори (в неділю 20 липня) до Почаєва підійшов один з авангардних загонів турецького війська. Увійти відразу в монастир ворогові не вдалося. Його намагання взяти штурмом у понеділок та вівторок монастирські укріплення успішно не закінчилися. На вранішній зорі, коли здавалося, що сили захисників вже майже вичерпані і нещадний ворог ось-ось мав зламати слабнувший спротив обронців, над Почаївською горою в яскравому вогняному сьвітлі з'явилася Богородиця і Своєю невидимою силою стала повертати назад стріли та кулі, випущені турками. У ворожому таборі знялася страшна паніка. Турки кинулися геть від монастирських стін. У цей момент на допомогу прийшов ще й архангел Михаїл разом зі своїм ангельським військом, яке довело справу до переможного кінця.

З часом укладення Берестейської унії (1596 р.) становище православної Церкви на Волині поступово сталося непевнішим і хиткішим. На початку XVIII ст. внаслідок цілеспрямованої політики королівської влади та за підтримки римської курії греко-католицька Церква набула домінуючого становища серед місцевого населення на противагу православ'ю. Зміна релігійної ситуації призвела врешті решт до переходу переважної більшості храмів і монастирів у підпорядкування греко-католицької Церкви. Значна частина монастирських закладів Волині отримала новий устрій Василіанського Чину, що мав багато спільних рис з організацією католицьких орденів (Чин св. Василя Велико-го).

Почаївському монастиреві досить довго вдавалося протистояти спробам перевести його на унію. Однак і його не обминув цей процес. Коли саме монастир дістався василіанам, різні джерела подають суперечливі відомості. Дехто подає 1712 р. або не пізніше 1721 р.

Понад століття тривала василіанська доба в житті Почаївського монастиря. Протягом цього часу поступово перебудовуються монастирські храми та інші споруди, внаслідок чого монастир набуває принципово іншої архітектурної зовнішності. Друкарня василіан у Почаєві стає одним з головних осередків видавничої діяльності ордену після отримання в 1732 р. спеціального королівського привілею на видання церковної літератури. За деякими свідченнями, з 1735-го до 1830 р. тут вийшло у світ 263 видання.

Джерело: Ричков П.А., Луц В.Д. Почаївська Свято-Успенська лавра. К., Техніка. 2000. 133 с.

Юхим МАКОТЕРСЬКИЙ,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу»,
член Товариства «Просвіта»

(Далі буде)